

APELACIONI SUD

Priština

Broj predmeta: **PAKR 220/16**
(PKR 1098/13 Osnovni sud u Prištini)

Datum: **26. april 2017.**

U IME NARODA

Apelacioni sud, u veću sastavljenom od sudije Apelacionog suda Vahida Halilija (predsednik veća), sudije EULEX-a Radostina Petrova (sudija izvestilac), i sudije Apelacionog suda Fillima Skora kao članova veća, i pravnog službenika EULEX-a Sandre Gudaityte kao zapisničara, u krivičnom predmetu, između ostalog, protiv okrivljenih:

G.K.;

S.S.;

N.D.;

S.A.;

N.Z.;

J.R.;

N.S.;

Xh.H.;

V.K.;

Z.S.;

I.R.;

koji se terete po optužnici PP: II 111/2013 od 11. decembra 2013, koja je dopunjena 8. jula 2014, za sledeća krivična dela:

G.K., S.S., N.D., S.A., N.Z., J.R., N.S., Xh.H., V.K., Z.S. i I.R. po TAČKI 1: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 stav 1 Krivičnog zakona Kosova (u daljem tekstu „KZK“) u vezi sa članom 31 KZK; TAČKI 2: napad, suprotno članu 187 stav 1 u vezi sa članom 31 KZK; TAČKI 3: napad, suprotno članu 187 stav 2 u vezi sa članom 31; TAČKI 4: napad, suprotno članu 187 stav 3 u vezi sa članom 31 KZK;

G.K., N.D. i S.A. po TAČKI 5: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1 u vezi sa članom 31 KZK;

S.A. po TAČKI 6: pretnja, suprotno članu 185 stav 4 u vezi sa stavom 1 KZK;

G.K. po TAČKI 7: pretnja, suprotno članu 185 stav 4 u vezi sa stavom 1 KZK; TAČKI 8: napad, suprotno članu 187 stav 1 KZK; TAČKI 9: napad, suprotno članu 187 stav 2, u vezi sa stavom 1 KZK; TAČKI 10: napad, suprotno članu 187 stav 3, u vezi sa stavom 1 KZK;

S.S., N.Z., N.S. i Xh.H. po TAČKI 11: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198, stav 1, u vezi sa članom 31 KZK;

V.K., Z.S., J.R. i I.R. po TAČKI 12: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 stav 1 u vezi sa članom 31 KZK;

G.K. po TAČKI 13: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1 KZK; TAČKI 14: napad, suprotno članu 187 stav 3, u vezi sa stavom 1 KZK;

S.S. po TAČKI 15: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198. stav 1. KZK; TAČKI 16: napad, suprotno članu 187, stav 3, u vezi sa stavom 1 KZK;

G.K. i N.D. po TAČKI 17: zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 stav 1 u vezi sa članom 31 KZK; TAČKI 18: napad, suprotno članu 187 stav 2, u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 31 KZK; TAČKI 19: napad, suprotno članu 187 stav 3, u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK;

postupajući po žalbama na presudu PKR 1098/13 Osnovnog sada u Prištini od 18. novembra 2015. koje su podneli: branilac A.R. u ime okrivljenog G.K. dana 12. marta 2016, branilac N.S. u ime okrivljenog S.S. dana 10. marta 2016, branilac R.D. u ime okrivljenog S.A. dana 10. marta 2016, branilac K.P. u ime okrivljenog N.D. dana 16. marta 2016, branilac G.A. u ime okrivljenog N.Z. dana 16. marta 2016, branilac A.K. u ime okrivljenog I.R. dana 14. marta 2016, okrivljeni I.R. dana 9. marta 2016, i Osnovno tužilaštvo EULEX-a (u daljem tekstu “tužilac”) dana 11. marta 2016;

razmotrivši odgovore na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a koje su podneli: branilac R.D. u ime okrivljenog S.A. dana 21. marta 2016, branilac F.B. u ime okrivljenog N.S. dana 22. marta 2016, branilac M.S.E. u ime okrivljenog Z.S. dana 23. marta 2016, branilac N.S. u ime okrivljenog J.R. dana 31. marta 2016, i odgovor na žalbe branilaca i okrivljenih koji je tužilac podneo 6. aprila 2016. godine;

razmotrivši predlog Apelacionog tužilaštva (u daljem tekstu “apelacioni tužilac”) koji je podnet 9. juna 2016;

nakon održane javne sednice 25. aprila 2017. godine;

nakon većanja i glasanja dana 26. aprila 2017. godine;

shodno članovima 389, 390, 394, 398, i 401 Zakon o krivičnom postupku Kosova (u daljem tekstu “ZKP”)

donosi sledeću

PRESUDU

- I. **Žalba na presudu** PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. koju je Osnovno tužilaštvo EULEX-a uložilo 11. marta 2016. se **odbija kao neosnovana.**
- II. **Žalbe na presudu** PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. koje su uložili: branilac A.R. u ime okrivljenog G.K. dana 12. marta 2016, branilac N.S. u ime okrivljenog S.S. dana 10. marta 2016, branilac R.D. u ime okrivljenog S.A. dana 10. marta 2016, branilac K.P. u ime okrivljenog N.D. dana 16. marta 2016, branilac G.A. u ime okrivljenog N.Z. dana 16. marta 2016, branilac A.K. u ime okrivljenog I.R. dana 14. marta 2016, okrivljeni I.R. dana 9. marta 2016. se **delimično usvajaju.**
- III. **Presuda** PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. se preinačuje na sledeći način:
- a. **okrivljeni G.K.**

Okrivljeni G.K. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK (*tačka 2*) i napada, protivno članu 187 (1) KZK (*tačka 8*), na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer je krivično delo napada, kako je opisano u članu 187 stav 1 KZK

obuhvaćeno konkretnijim krivičnim delom zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, kako je opisano u članu 198 stav 1 KZK.

Okrivljeni G.K. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 3*), napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 18*) i napada, protivno članu 187 (2) KZK (*tačka 9*), na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer elementi krivičnog dela napada kao što je opisano u članu 187 (2) KZK nisu ispunjeni utoliko što nije dokazano da je napad izvršen oružjem, opasnim instrumentom ili drugim predmetom koji može da izazove teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni G.K. počinio krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog M.J. (*tačka 1*), zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK učinjeno protiv oštećenog I.P. (*tačka 1*), zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno kao produženo krivično delo protiv oštećenog B.M. (*tačke 5 i 13*), krivično delo pretnje, protivno članu 185 (4), u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (*tačka 7*), i zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u suprotnosti sa članom 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK učinjeno protiv oštećenog D.V. (*tačka 17*).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka (1.3) KZK, okrivljeni G.K. oslobođen optužbi za krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 4*), krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (*tačka 10*), krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (*tačka 14*) i krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 19*).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog M.J. (tačka 1), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog I.P. (tačka 1), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (tačke 5 i 13), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog D.V. (tačka 17), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo pretnje, protivno članu 185 (4) u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK, izvršeno protiv oštećenog B.M. (tačka 7), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 185 (4) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

U skladu sa članom 80 KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i šest (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja u skladu sa članom 51 (2) KZK na period provere od 3 (tri) godine ako okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

b. okrivljeni S.S.

Okrivljeni S.S. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK (tačka 2) na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer je krivično delo napada, kako je opisano u članu 187 stav 1 KZK obuhvaćeno konkretnijim krivičnim delom zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, kako je opisano u članu 198 stav 1 KZK.

Okrivljeni S.S. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK (tačka 3) na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer elementi krivičnog dela napada kao što je opisano u članu 187 (2) KZK nisu ispunjeni utoliko što nije dokazano da je napad izvršen oružjem, opasnim instrumentom ili drugim predmetom koji može da izazove teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni S.S. počinio krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M.1 (tačke 1 i 15) i zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK učinjeno protiv oštećenog I.P. (tačka 1).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka (1.3) KZK, okrivljeni S.S. oslobođen optužbi za krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4), zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) u vezi sa članom 31 KZK (tačka 11) i krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (tačka 16).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M.1 (tačke 1 i 15), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog I.P. (tačka 1), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

U skladu sa članom 80 KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i šest (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja u skladu sa članom 51 (2) KZK na period provere od 3 (tri) godine ako okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

c. okrivljeni S.A.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni S.A. počinio krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (tačka 5) i pretnje, protivno članu 185 (4) u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (tačka 6).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka 1.3 KZK, okrivljeni S.A. oslobođen optužbi za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (tačka 1), krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (tačka 2), krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3) i krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (tačka 5), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo pretnje, protivno članu 185(4) KZK, u vezi sa stavom 1 KZK, a u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (tačka 6), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 185 (4) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

U skladu sa članom 80 KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i šest (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja u skladu sa članom 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

d. okrivljeni N.D.

Okrivljeni N.D. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer je krivično delo napada, kako je opisano u članu 187 stav 1 KZK obuhvaćeno konkretnijim krivičnim delom zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, kako je opisano u članu 198 stav 1 KZK.

Okrivljeni N.D. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 18*) na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer elementi krivičnog dela napada kao što je opisano u članu 187 (2) KZK nisu ispunjeni utoliko što nije dokazano da je napad izvršen oružjem, opasnim instrumentom ili drugim predmetom koji može da izazove teške telesne povrede ili ozbiljno oštećenje zdravlja.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni N.D. počinio krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (*tačka 5*) i krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog D.V. (*tačka 17*).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka 1.3 KZK, okrivljeni N.D. oslobođen optužbi za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 1*), krivično

delo napada, protivno članu 187 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 2*), krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 3*), krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 4*) i krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 19*).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M. (*tačka 5*), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, učinjeno protiv oštećenog D.V. (*tačka 7*), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

U skladu sa članom 80 KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i šest (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja u skladu sa članom 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne izvrši drugo krivično delo tokom perioda provere.

e. okrivljeni N.Z.

Okrivljeni N.Z. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK (*tačka 2*) na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer je krivično delo napada,

kako je opisano u članu 187 stav 1 KZK obuhvaćeno konkretnijim krivičnim delom zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, kako je opisano u članu 198 stav 1 KZK.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni N.Z. počinio produženo krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog I.P. (*tačke 1 i 11*).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka 1.3 KZK, okrivljeni N.Z. oslobođen optužbi za krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 3*) i krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 4*).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK, izvršeno kao produženo krivično delo protiv oštećenog I.P. (*tačke 1 i 11*), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 2 (dve) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

f. okrivljeni I.R.

Okrivljeni I.R. je oslobođen optužbe za krivično delo napada, protivno članu 187 (1) KZK (*tačka 2*) na način kako je opisano u prvostepenoj presudi, jer je krivično delo napada, kako je opisano u članu 187 stav 1 KZK obuhvaćeno konkretnijim krivičnim delom zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, kako je opisano u članu 198 stav 1 KZK.

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je van razumne sumnje dokazano da je okrivljeni I.R. počinio krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, učinjeno protiv oštećenog B.M.1 (*tačka 1*).

Presuda PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini od 18. novembra 2015. godine ostaje nepreinačena u delovima za koje je, prema članu 364 stav 1 tačka 1.3 KZK, okrivljeni I.R. oslobođen optužbi za krivično delo napada, protivno članu 187 (2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 3*), krivično delo napada, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK a u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 4*) i zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (*tačka 12*).

Presuda se preinačuje kao što sledi:

Za krivično delo zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, izvršeno protiv oštećenog B.M.1 (*tačka 1*), u skladu sa članovima 41, 45, 74 i 198 (1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci, s tim što se izvršenje kazne obustavlja na osnovu člana 51 (2) KZK na period provere od 1 (jedne) godine ako okrivljeni ne učini drugo krivično delo tokom perioda provere.

IV. Ostali delovi žalbe nabrojani u delu II dispozitiva se odbijaju kao neosnovani.

OBRAZLOŽENJE

I. Istorijat postupka

1. Dana 12. decembra 2013. godine, Osnovno tužilaštvo EULEX-a podiglo je optužnicu PP: II 111/2013 protiv G.K. i ostalih okrivljenih tereteći ih po 19 tačaka za krivična dela zlostavljanja tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198

Krivičnog zakona Kosova (KZK), napada, protivno članu 187 KZK i pretnje, protivno članu 185 KZK.

2. Glavni pretres je počeo 8. jula 2014. i završio se 11. novembra 2015. godine. Na pretresu je održano je 43 ročišta. Dana 18. novembra 2015. godine, Osnovni sud je doneo presudu PKR 1098/13.
3. **G.K.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, izvršeno delimično u saizvršilaštvu prema članu 31 KZK; napad, protivno članu 187 (1) KZK; napad, protivno članu 187 (2) KZK, izvršeno u saizvršilaštvu u skladu sa članom 31 KZK, i pretnja, protivno članu 185 (4) KZK, izvršeno u saizvršilaštvu u skladu sa članom 31 KZK. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci i zabranjeno mu je da obavlja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj službi u periodu od 2 (dve) godine. G.K. je oslobođen sledećih optužbi: napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (tačka 10); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (tačka 14); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 19).
4. **S.S.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK; napad, protivno članu 187 (2) KZK, i napad, protivno članu 187 (1) KZK. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, s tim što je izvršenje kazne obustavljeno na period provere od 3 (tri) godine shodno članu 51(2) KZK, i zabranjeno mu je da obavlja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj službi u periodu od 3 (tri) godine. S.S. je oslobođen sledećih optužbi: napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4); zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (tačka 11), i napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (tačka 16).
5. **S.A.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK, i

pretnja, protivno članu 185 (4) KZK, izvršeno u saizvršilaštvu u skladu sa članom 31 KZK. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci, s tim što je izvršenje kazne obustavljeno na period provere od 2 (dve) godine shodno članu 51(2) KZK, i naloženo mu je da ne nosi bilo kakvo oružje tokom perioda provere. Okrivljenom je takođe izrečena kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj službi u periodu od 2 (dve) godine. S.A. je oslobođen sledećih optužbi: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 1); napad, protivno članu 187 (1) u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 2); napad, protivno članu 187 (2) u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1 KZK (tačka 14); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4).

6. **N.D.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK; napad, protivno članu 187 (1) KZK, i napad, protivno članu 187 (2) KZK, izvršen u saizvršilaštvu u skladu sa članom 31 KZK . Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine, s tim što je izvršenje kazne obustavljeno na period provere od 2 (dve) godine shodno članu 51(2) KZK. Okrivljenom je takođe izrečena kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj službi u periodu od 3 (tri) godine. N.D. je oslobođen sledećih optužbi: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 1); napad, protivno članu 187 (1) u vezi sa stavom 1, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 2); napad, protivno članu 187 (2) u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 19).
7. **N.Z.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK; i napad, protivno članu 187 (1) KZK. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što je izvršenje kazne obustavljeno na period provere od 2 (dve) godine shodno članu 51(2) KZK. Okrivljenom je takođe izrečena kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj

službi u periodu od 2 (dve) godine. N.Z. je oslobođen sledećih optužbi: napad, protivno članu 187 (2) u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3); i napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4).

8. **I.R.** je oglašen krivim za sledeća krivična dela: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK i napad, protivno članu 187 (1) KZK. Osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, s tim što je izvršenje kazne obustavljeno na period provere od 2 (dve) godine shodno članu 51(2) KZK. Okrivljenom je takođe izrečena kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj upravi ili javnoj službi u periodu od 2 (dve) godine. I.R. je oslobođen sledećih optužbi: napad, protivno članu 187 (2) u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3); napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4) i zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK u vezi sa članom 31 KZK (tačka 12).
9. **J.R., N.S., Xh.H., V.K. i Z.S.** su oslobođeni sledećih optužbi: zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 1); napad, protivno članu 187 (1) u vezi sa članom 31 KZK (tačka 2); napad, protivno članu 187 (2) u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 3) i napad, protivno članu 187 (3) u vezi sa stavom 1, u vezi sa stavom 1 u vezi sa članom 31 KZK (tačka 4). **N.S. i Xh.H.** su takođe oslobođeni optužbe za zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 11). **J.R., V.K. i Z.S.** su takođe oslobođeni optužbe za zlostavljanje tokom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198 (1) KZK, u vezi sa članom 31 KZK (tačka 12).
10. Žalbe na presudu PKR 1098/13 Osnovnog sada u Prištini od 18. novembra 2015. uložili su branilac A.R. u ime okrivljenog G.K. dana 12. marta 2016, branilac N.S. u ime okrivljenog S.S. dana 10. marta 2016, branilac R.D. u ime okrivljenog S.A. dana 10. marta 2016, branilac K.P. u ime okrivljenog N.D. dana 16. marta 2016, branilac G.A. u ime okrivljenog N.Z. dana 16. marta 2016, branilac A.K. u ime okrivljenog I.R. dana 14. marta 2016, okrivljeni I.R. dana 9. marta 2016. i tužilac dana 11. marta 2016. godine.

11. Odgovore na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a podneli su: branilac R.D. u ime okrivljenog S.A. dana 21. marta 2016, branilac F.B. u ime okrivljenog N.S. dana 22. marta 2016, branilac M.S.E. u ime okrivljenog Z.S. dana 23. marta 2016, branilac N.S. u ime okrivljenog J.R. dana 31. marta 2016. Dana 6. aprila 2016. godine, tužilac je podneo odgovor na žalbe branilaca i okrivljenih.

12. Dana 9. juna 2016, apelacioni tužilac je podneo svoj predlog.

13. Dana 25. aprila 2017, Apelacioni sud je održao sednicu shodno članu 390 ZKP.

II. Podnesci stranaka

a. Žalbe

- *Žalba branioca A.Z. u ime optuženog G.K. od 12. marta 2016.*

14. Branilac tvrdi da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka i KZK-a, kao i pogrešno utvrđeno činjenično stanje, i pogrešnu odluku o kazni zatvora i zabrani obavljanja javne funkcije ili javne službe na 2 (dve) godine. Odbrana stoga predlaže sudu da izmeni osporenu presudu i oslobodi optuženog ili poništi presudu a predmet pošalje nazad na ponovno suđenje.

15. Odbrana tvrdi da je presuda u potpunosti u suprotnosti sa članom 384(1)(11) i (12) u vezi sa članom 370(7) i (8) ZKP. Dispozitiv presude je nerazumljiv i u suprotnosti je sa obrazloženjem iznetim u presudi. Branilac dalje navodi da je Osnovni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u nekoliko tačaka. Odbrana takođe tvrdi da presuda Osnovnog suda sadrži kršenja krivičnog zakona. Kao posledica kršenja krivičnog postupka i krivičnog zakona, kao i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, Osnovni sud je pogrešno primenio krivičnu kaznu prema optuženom. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba branioca N.S. u ime optuženog S.S. od 10. marta 2016.*

16. Odbrana tvrdi da presuda Osnovnog suda sadrži povrede krivičnog zakona opisane u članu 385(1.4) ZKP-a. Prema tome, odbrana predlaže Apelacionom sudu da izmeni osporenu presudu, i da, ili, oslobodi optuženog S.S. svih optužbi ili ga proglasi krivim samo za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, u suprotnosti sa članom 198(1) KZK i ukine dodatne kazne. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba branioca R.D. u ime optuženog S.A. od 10. marta 2016.*

17. Odbrana tvrdi da presuda Osnovnog suda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu odluku o krivičnom sankcijama. Stoga, odbrana predlaže da se osporena presuda izmeni oslobađanjem optuženog S.A. ili da se osporena presuda poništi a predmet pošalje nazad na ponovno suđenje.

18. Odbrana tvrdi da osporena presuda sadrži brojne povrede odredaba krivičnog postupka i da ista pogrešno i nepotpuno utvrđuje činjenično stanje. Odbrana dalje tvrdi da osporena presuda sadrži kršenja krivičnog zakona. Presudom je prekršen član 24. KZK, zato jer je S.A. optužen i osuđen za krivična dela koja nije počinio. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba branioca K.P. u ime optuženog N.D. od 16. marta 2016.*

19. Odbrana tvrdi da osporena presuda sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka u pogledu dokaza, povredi krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, i pogrešnu odluku o krivičnoj kazni. Odbrana stoga predlaže Apelacionom sudu da poništi presudu Osnovnog suda i odbije optužnicu, ili da poništi presudu Osnovnog suda i predmet pošalje na ponovno suđenje. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba branioca G.A. u ime optuženog N.Z. od 16. marta 2016.*

20. Odbrana tvrdi da osporena presuda sadrži znatne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu odluku o krivičnoj sankciji. Odbrana predlaže Apelacionom sudu da poništi osporenu presudu i predmet pošalje na ponovno suđenje ili izmenu osporene presude. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba branioca A.K. u ime optuženog I.R. od 14. marta 2016.*

21. Branilac navodi da osporena presuda sadrži znatne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu odluku o krivičnoj sankciji. Stoga, odbrana predlaže Apelacionom sudu da izmeni presudu Osnovnog suda i oslobodi optuženog, ili da poništi presudu Osnovnog suda i predmet pošalje na ponovno suđenje.

22. Odbrana tvrdi da presuda sadrži brojne povrede krivičnog postupka, i da pogrešno utvrđuje činjenično stanje. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba optuženog I.R. od 9. marta 2016.*

23. Optuženi tvrdi da osporena presuda sadrži bitne povrede krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđuje činjenično stanje, da krši krivični zakon i pogrešnu odluku o krivičnoj sankciji. Optuženi predlaže Apelacionom sudu da, kao takvu, poništi osporenu presudu i predmet pošalje nazad na ponovno suđenje ili da izmeni osporenu presudu i oslobodi optuženog svih optužbi.

24. Optuženi tvrdi da postoje višestruke povrede krivičnog zakona shodno članu 386. ZKP. Osnovni sud je pogrešno primenio zakonske odredbe i osudio optuženog umesto da je odbacio optužnicu; Osnovni sud je prekoračio delokrug optužbe objavljivanjem dodatne kazne; i Osnovni sud je ignorisao preporuku Apelacionog suda navodeći da je krivično delo

napada podvedeno pod drugim krivičnim delima. Odluka o kažnjavanju je doneta suprotno zakonskim odredbama zato jer krivična dela u vezi sa I.R. nisu dokazana van razumne sumnje. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

- *Žalba Osnovnog tužilaštva EULEX-a od 11. marta 2016.*

25. Tužilac je podneo žalbu na presudu Osnovnog suda na osnovu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja prema članu 383(1.3) u vezi sa članom 386. ZKP. Tužilac predlaže Apelacionom sudu da poništi oslobađajuću presudu u pogledu sledećih optuženih: S.A. i N.D. za krivična dela iz tačke 1, 2, i 3 optužnice; J.R., V.K. i Z.S. za krivična dela iz tačke 1, 2, 3, i 12 optužnice; N.S. i Xh.H. za krivična dela iz tačke 1, 2, 3, i 11 optužnice; S.S. za krivična dela iz tačke 11 optužnice; i I.R. za krivično delo iz tačke 12 optužnice, i izmeni osporenu presudu tako što će ih proglasiti krivim izricanjem odgovarajućih kazni.

26. Tužilac navodi da su optuženi S.A., N.D., J.R., N.S., Xh.H., V.K. i Z.S. oslobođeni za krivična dela iz tačaka 1, 2, i 3. Dalje, tužilac navodi da su optuženi S.S., N.S. i X.H. oslobođeni za krivična dela iz tačke 11 dok su optuženi I.R., J.R., V.K. i Z.S. oslobođeni za krivična dela iz tačke 12. Nasuprot zaključcima Osnovnog suda, tužilac tvrdi da postoje ubedljivi i dovoljni argumenti koji garantuju osuđujuću presudu za ove optužene. Tužilac tvrdi da je Osnovni sud pogrešno protumačio postojeće dokaze i pogrešno utvrdio postojanje elemenata saizvršilaštva kako je to određeno članom 31. KZK. Tačni navodi biće razmatrani u obrazloženju ove presude.

b. Odgovori

- *Odgovor na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a branioca N.S. u ime optuženog J.R.*

27. Odbrana navodi da tužilac nije izneo nikakve argumente kojima bi dokazao da je osporena presuda netačna i predlaže Apelacionom sudu da odbaci žalbu tužioca i obavesti optuženog o sledećem ročištu.

28. Odbrana tvrdi da tužilac nije pravilno procenio osnove saizvršilaštva onako kako je to definisano članom 31. ZKP i saglasan je sa Osnovnim sudom u tome da samo prisustvo na mestu zločina nije dovoljno kako bi se dokazalo izvršenje krivičnog dela. Odbrana navodi da tužilac pogrešno tvrdi da je optuženi J.R. bio deo takozvanog "hodnika". Na osnovu dokaza koje je izneo M.J., očigledno je da je J.R. napustio prostorije zajedno sa prvim pritvorenikom B.M., koji je bio u pratnji V.K.. Dalje, ne postoji dokaz o postojanju takozvanog "hodnika". Konačno, odbrana tvrdi da je Osnovno tužilaštvo ispravno ocenilo iskaz M.J. i očigledna neslaganja u istom.

- *Odgovor na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a branioca R.D. u ime optuženog S.A.*

29. Branilac predlaže Apelacionom sudu da odbije žalbu tužioca kao neosnovanu i usvoji žalbu branioca oslobađajući optuženog S.A. Branilac tvrdi da žalba nema zakonski osnov jer optuženi nije počinio nijedno krivično delo. Branilac dalje navodi da su na suđenje uticali politički i etnički motivi i da krivični postupak nije bio sproveden na profesionalan način.

- *Odgovor na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a branioca M.S.E. u ime optuženog Z.S.*

30. Odbrana navodi da je Osnovni sud ispravno i u potpunosti potvrdio činjenično stanje i da je pravilno ocenio dobijene dokaze te stoga predlaže Apelacionom sudu da odbije žalbu tužioca i potvrdi presudu Osnovnog suda.

- *Odgovor na žalbu Osnovnog tužilaštva EULEX-a branioca F.B. u ime optuženog N.S.*

31. Odbrana navodi da je Osnovni sud ispravno i u potpunosti potvrdio činjenično stanje i da je pravilno ocenio dobijene dokaze te stoga predlaže Apelacionom sudu da odbije žalbu tužioca i potvrdi presudu Osnovnog suda.

- *Odgovor STRK-a na žalbe branilaca i optuženih*

32. Tužilac navodi da su argumenti izneti u žalbama već nekoliko puta bili predmet rasprave na glavnom pretresu i da su isti detaljno obrađeni u završnom govoru tužilaštva i žalbi podnetoj 11. marta 2016. Tužilac stoga predlaže Apelacionom sudu da odbije žalbu tužioca kao neosnovanu.

c. Zahtev Apelacionog tužioca

33. Apelacioni tužilac je saglasan sa žalbom Osnovnog tužilaštva EULEX-a i ukazuje da je glavni problem pogrešno tumačenje saizvršilaštva kako je definisano članom 31. KZK. Apelacioni tužilac tvrdi da je van razumne sumnje dokazano da su svi optuženi bili na licu mesta i da su činili deo grupe policajaca zaduženih za privođenje pritvorenika u Sud za prekršaje. Stoga, Apelacioni tužilac tvrdi da su oni odgovorni za krivično delo kao saizvršioci počinjeno propustom.

34. Apelacioni tužilac tvrdi da su žalbe branilaca i optuženih, kao i od strane jednog optuženog, bez ikakvog osnova. Žalbe sadrže niz tvrdnji koje nisu potkrepljene bilo kojim argumentom ili obrazloženjem.

35. Apelacioni tužilac je saglasan sa ocenom Osnovnog suda da su elementi krivičnih dela napada i zlostavljanja prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, drugačije prirode te da se ova dva krivična dela ne mogu smatrati kao jedno krivično delo. Prema tome, ove tvrdnje branilaca G.K., S.S., N.D. treba odbiti kao neosnovane. Dalje, Apelacioni tužilac tvrdi da branioci G.K., S.A. i I.R. ne iznose nikakvo odgovarajuće objašnjenje u pogledu toga zašto je izreka presude kontradiktorna i tvrdi da su ti navodi bez ikakvih osnova.

36. U vezi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, Apelacioni tužilac navodi da je opis događaja i ispitivanje svedoka/oštećenih tokom glavnog pretresa zaključeno u skladu sa odredbama ZKP. Prema tome, dokazni materijal na raspolaganju Osnovnom sudu dovoljan je da se utvrdi krivica optuženog van razumne sumnje. Apelacioni tužilac navodi da je Osnovni

sud ispravno ocenio izjavu B.M. koji je jasno izjavio da ga je optuženi N.D. udario. Prema tome, postupci N.D. se ne mogu kvalifikovati kao postupci od manjeg značaja. U pogledu ocene kredibiliteta svedoka, Apelacioni tužilac tvrdi da je Osnovni sud u najboljoj poziciji da oceni svedoke i njihove iskaze dok bi se Apelacioni sud trebao prikloniti nalazima o činjenicama Osnovnog suda. Puko neslaganje odbrane u vezi sa činjeničnim utvrđivanjem ne znači da su okolnosti pogrešno ocenjene.

III. Sastav veća

37. Veće je jednoglasno odlučilo da shodno članu 3. (član 1A (1.4) Zakona o izmenama i dopunama zakona koji se odnose na mandat misije Evropske unije za vladavinu prava na Kosovu (05/L-103) (u daljem tekstu “paket zakona”) *inter alia*, kojim se menja Zakon o nadležnosti, odabiru i raspodeli sudskih predmeta sudijama i tužiocima EULEX-a na Kosovu (03/L-053), ovaj slučaj treba posmatrati kao ‘slučaj u toku’. Prema tome, sudije EULEX-a imaju nadležnost u ovom slučaju. Shodno članu 3.3 paketa zakona, veće će biti sastavljeno od većine lokalnih sudija dok će predsednik veća biti lokalni sudija.

IV. Nalazi veća

a. Prihvaljivost

38. Veće zaključuje da su žalbe branioca A.R. u ime optuženog G.K. od 12. marta 2016, branioca N.S. u ime optuženog S.S. od 10. marta 2016, branioca R.D. u ime optuženog S.A. od 10. marta 2016, branioca K.P. u ime optuženog N.D. od 16. marta 2016, branioca G.A. u ime optuženog N.Z. od 16. marta 2016, branioca A.K. u ime optuženog I.R. od 14. marta 2016, optuženog I.R. od 9. marta 2016, i tužioca od 11. marta 2016. prihvatljive. Podnesene su od strane ovlašćenog lica (član 381(1) ZKP), u propisanom roku (član 380(1) ZKP), i nadležnom sudu (član 374(1)(1.1) ZKP).

b. Veće Osnovnog suda nije imalo nadležnost po rešavanju predmeta

39. Optuženi I.R. navodi da je presuda Osnovnog suda krši član 384(1)(1.1) ZKP, u vezi sa članovima 21(3) i 25(2) ZKP. Optužnica podignuta protiv optuženog ne sadrži ijedno krivično delo koje spada pod nadležnost Odeljenja za teške zločine. Optužnicu je trebalo podignuti pri Opštem odeljenju gde bi na predmetu radio sudija pojedinac.
40. U tom smislu, veće konstatuje da u skladu sa članom 15(1.19) Zakona br. 03/L-199 o sudovima, **krivična dela protiv službene dužnosti**, ne isključujući zloupotrebu službenog položaja ili ovlašćenja, zloupotrebu dužnosti, prevare, primanje mita i razmena uticaja ili sličnog ponašanja rešavaće Odeljenje za teška krivična dela Osnovnog suda. U ovom slučaju, između ostalih krivičnih dela, optuženi se terete za zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja kako je to opisano u članu 198. KZK. Jedan od elemenata ovog krivičnog dela jeste to što počilac postupao po njenom/njegovom javnom ovlašćenju. Stoga, veće smatra da su uslovi iz člana 15. Zakona br. 03/L-199 o sudovima ispunjeni i da je po predmetu ispravno presudilo veće sastavljeno od 3 (troje) profesionalnih sudija, gde je 1 (jednom) sudiji bila dodeljena dužnost predsedavanja većem. Navodi da je predmet trebao rešavati sudija pojedinac se stoga odbijaju kao neosnovani.

c. Nerazumljiva i kontradiktorna izreka presude

41. Branioci G.K., S.A., N.D. i I.R. tvrde da je izreka presude nerazumljiva, suprotna njenom sadržaju i obrazloženju presude. Formulacije ne sadrže nikakav opis činjenica ili okolnosti kojima bi se opisala krivična dela navodno počinjena od strane optuženih, u skladu sa članom 370(4) ZKP. Odbrana G.K. ja dalje tvrdi da izreka presude u delovima u kojima se opisuju postupci G.K. ja protiv M.J., I.P., B.M. i D.V., ne sadrži zakonske kriterijume propisane članovima 365(1)(1.1), 370(4) i 384(1.10) ZKP.
42. Veće smatra da je izreka presude Osnovnog suda doneta u skladu sa uslovima iz člana 370 (3) i (4) u vezi sa članom 365 ZKP. Izreka sadrži pun opis dela za koja su optuženi proglašeni krivim ili oslobođeni, zajedno uz opis činjenica i okolnosti koje ukazuju na njihovu krivičnu prirodu i primenu relevantnih odredbi krivičnog zakona. Presuda Osnovnog suda jasno ukazuje na okolnosti krivičnog dela, jasan opis svakog dela počinjenog od strane

svakog od optuženih, ukazuje na dela koja su počinjena u saizvršilaštvu, i precizno imenuje oštećene.

43. Međutim, veće je saglasno sa odbranom da Osnovni sud ne razmatra precizno činjenice koje smatra dokazanim ili nedokazanim i dokaze na koje se sud poziva prilikom donošenja presude. U tom pogledu, veće napominje da zakonodavac ne postavlja uslov za detaljnim izlaganjem dokazanih i nedokazanih činjenica u izreci presude. To bi pre bio uslov za deo obrazloženja presude kako je navedeno u članu 370(7) ZKP. Cilj zakonodavca u ovom pogledu je da se postara da izreka bude što je moguće kraća i konciznija, i da ista opisuje samo elemente navedene u članu 365. ZKP. Presuda je složen dokumenat koji se mora čitati kao celina, uključujući i izreku i obrazloženje. Izreka i obrazloženje su neodvojivi delovi svake presude a određeni delovi i/ili rečenice ne mogu se čitati odvojeno.

44. Stoga, veće smatra da branilac nije izneo konkretne povrede članova 365(1)(1.1), 370(4) i 384(1.10) ZKP. Navodi o nedovoljnoj i nedoslednoj izreci presude pre su vezani za neslaganje oko utvrđivanja činjenica. Veće napominje da moguće pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje ne znači automatski da postoji značajna povreda krivičnog postupka. To su dva različita osnova za žalbu koja ne mora da su nužno povezana. Prema tome, navodi koje su izneli branioci G.K., S.A. i I.R. u vezi sa kontradikcijama u obrazloženju, i između izreke presude i obrazloženja odbijaju se kao neosnovani.

45. Odbrana G.K. ukazuje na to da je izreka presude u suprotnosti sa samom sobom jer se odnosi na "tačku 4" za koju je optuženi proglašen krivim i određena mu je kazna; međutim, kasnije se u presudi ukazuje na to da je optuženi oslobođen Tačke 4. Odbrana stoga tvrdi da je izreka presude u suprotnosti sa samom sobom.

46. U tom pogledu, veće smatra da je ovaj navod najverovatnije pogrešno razumevanje presude. Presuda Osnovnog suda je dugačak i složen dokument koji sadrži opise dela 11 (jedanaest) optuženih i 19 (devetnaest) tačaka. Ono zahteva pažljivo iščitavanje i obraćanje pažnje na detalje. Konkretno u ovoj situaciji, "stavka 4" ne odgovara Tački 4. Postupci optuženog G.K. su podeljeni na 4 dela na osnovu opisa dela protiv 4 (četvorice) oštećenih. Na kraju opisa svake stavke, jasno je naznačena svaka tačka optužnice. Prema tome, veće smatra da izreka

presude nije u suprotnosti sa samom sobom i da ista jasno određuje koja su to dela za koja su optuženi proglašeni krivim ili oslobođeni. Tvrdnje odbrane se prema tome odbijaju kao neosnovane.

d. Svedočenja oštećenih putem video-konferencijskog linka

47. Odbrana G.K. dalje tvrdi da je interes odbrane ozbiljno oštećen kada su oštećeni odbili da se lično pojave tokom suđenja gde im je umesto toga odobreno da svedoče putem video-linka.
48. Po pravilu, i lokalni i međunarodni sudovi, kao što je to slučaj sa Međunarodnim krivičnim sudom, prilično su dobro uspostavili, sa dokaznim pravilima, mogućnost korišćenja svedočenja putem video-linka.¹ U ovakvim situacijama sud samo mora da obavi procenu toga da li su ispunjeni svi uslovi za održavanje video-konferencije. Međutim, sadašnji ZKP nema jasno dokazno pravilo o video-konferencijama. Prema tome, veće mora oceniti da li je korišćenje video-konferencije i potencijalna prednost u saslušanju svedočenja oštećenih koje bi inače ostalo nedostupno, u ravnoteži sa pravom optuženih na suočavanje. Opšte je prihvaćeno da je dvosmerna video-konferencija kao i tehnologija koja nam je danas dostupna u potpunosti u skladu sa ciljevima i zaštitama predviđenim pravom na suočavanje. Ova tehnologija omogućava optuženome da vidi i bude viđen od strane svedoka i obrnuto, i dozvoljava optuženome da unakrsno ispita svedoka. Veće naglašava da su ovi faktori vitalni elementi prava na suočavanje.
49. Ne postoje pravila koja bi definisala u kojim bi to situacijama svedok ili oštećeni mogli biti saslušani putem video-konferencijskog linka. Prema tome, na pretresnom veću je da utvrdi da li bi određena situacija omogućila svedoku da svedoči korišćenjem video-konferencijske tehnologije i da istu izbalansira uz mogući negativni uticaj na pravo optuženog na suočavanje.
50. Ovo je pitanje pokretano i o istom je detaljno diskutovano tokom glavnog pretresa (*vidi* stranice 3 – 4 zapisnika sa glavnog pretresa, 24. septembar 2014, i stranice 8 – 12 zapisnika

¹ *Videti*, napr., predmet Mrkšić, br. IT-95-13/1; Rimski statut Međunarodnog krivičnog suda član 68, 17. jul, 1998, 2187, U.N.T.S. 3 (1998).

sa glavnog pretresa, 9. oktobar 2014). Pretresno veće je obavestilo stranke o pitanjima bezbednosti koje su naveli oštećeni i predložilo je tri opcije za rešavanje ovog pitanja. Tužiocu i braniocima je dozvoljeno da izraze svoje stavove o svakoj predloženoj opciji. Pretresno veće je naknadno donelo rešenje koje ukazuje na to da je najpraktičnije i najbrže rešenje saslušati oštećene putem tehnologije video-konferencije; međutim odredbe člana 343. ZKP se primenjuju u slučaju da je video-konferencija nedovoljna za saslušanje određenih dokaza (vidi, stranica 12, zapisnik sa glavnog pretresa, 9. oktobar 2014).

51. U ovom predmetu, stranke su imale prilike izraziti svoje stavove o mogućnostima saslušanja oštećenih koji se nisu pojavili na pretresu iz bezbednosnih razloga. Dalje, odbrana nije iznela nikakve primedbe na korišćenje tehnologije video-konferencije. Odbrana je samo izrazila zabrinutost u pogledu bezbednosti u slučaju primene odredaba iz člana 343. ZKP. Tokom svedočenja oštećenih, tužilaštvo i svi branioci mogli su da postavljaju pitanja i sprovede efektivno unakrsno ispitivanje svih oštećenih koji su svedočili putem video-konferencijske veze. Prema tome, veće nalazi da je problem saslušanja oštećenih korišćenjem tehnologije video-konferencije adresirano na odgovarajući način, da su sve mogućnosti ispitane i da su utvrđene alternativne metode. Dalje, veće je zadovoljno time što su prava optuženih na suočavanje propisno garantovana, i da su oni u potpunosti mogli unakrsno saslušati oštećene. Prema tome, navodi odbrane G.K. se odbijaju kao neosnovani.

e. Povrede počinjene tokom faze istrage

52. Odbrana S.A. i I.R. tvrdi da presuda Osnovnog suda krši član 103. ZKP zato jer u njoj nisu ocenjeni materijalni dokazi izneti tokom prekrivičnog postupka. Prema odbrani, krivični postupak je započet zbog učešća političara iz Beograda. Dalje, tužilaštvo je prekršilo uslov da sakupi materijal koji ih tereti kao i onaj koji im ide u prilog preteći jednom od zaštićenih svedoka da da iskaz koji bi išao u prilog slučaju tužilaštva. Iz ovih razloga, odbrana tvrdi da optužnica ne bi ni bila podignuta da je tužilac postupao po odredbama KZK i ZKP.

53. Veće napominje da je odbrana iznela navode da je istraga bila pod uticajem političkih motiva bez navođenja bilo kakvih konkretnih povreda ili iznošenja nekog određenog dokaza o tome kako su to političari u Beogradu uticali na samu istragu. Veće napominje da su istraga i

suđenje zaključeni u skladu sa odredbama ZKP. Optužnica je potvrđena na prvom saslušanju, dokazi su izvedeni tokom glavnog pretresa, odbrana je mogla da ospori sve dokaze koje je tužilaštvo iznelo i predoči svoje dokaze. Prema tome, veće smatra da ne postoje indicije o političkom uplitanju ili manipulaciji svedocima, te smatra navode odbrane bez osnova.

f. Nepružanje traženih informacija odbrani tokom trajanja istražnog postupka

54. Odbrana G.K. tvrdi da tužilaštvo odbrani nije obezbedilo informacije vezano za razvoj krivičnog postupka.
55. U kontekstu krivičnog postupka, obelodanjivanje je definisano kao ustavna obaveza tužilaštva da obelodani i stavi na raspolaganje odbrani svaki materijal koji je u posedu ili je u procesu pribavljanja tužilaštva a koji može biti relevantan za predmet koji bi ili pomogao ili naštetio tužilaštvu. Ova obaveza je ključna za proces krivičnog pravosuđa. Obaveza o obelodanjivanju proizilazi iz ustavnog prava optuženog na suđenje u doglednom zakonskom roku i na pravičan postupak.
56. Opšti uslov za obelodanjivanje relevantnog materijala određen je članom 244. ZKP. Član 245(4) ZKP dalje dodaje da su tokom prvog saslušanja, sudija pojedinac ili predsednik veća dužni da obezbede ispunjavanje obaveze državnog tužioca u vezi sa obelodanjivanjem dokaza iz člana 244. ZKP. Pitanje obelodanjivanja u ovom predmetu bilo je predmet detaljnog razmatranja tokom prvog saslušanja (*vidi* Zapisnik sa prvog saslušanja, 28. januar 2014. i 4. februar 2014). Predsednik veća je zaključio da je tužilac ispunio obavezu obelodanjivanja.
57. Tužilac dalje ima određene obaveze oko obelodanjivanja tokom istražne faze. Na primer, član 138(5) ZKP navodi da će izveštaj veštaka biti obelodanjen okrivljenom ili braniocu. U ovom predmetu, STRK je obavestio sve optužne o IT forenzičkom izveštaju od 14. marta 2013. na vreme. Veće smatra da ovaj primer jasno pokazuje da je tužilaštvo ispoštovalo obavezu informisanja optuženog o razvoju istrage.

58. Veće stoga zaključuje da je tužilaštvo jasno ispoštovalo obavezu obelodanjivanja tokom istražne faze, a nakon podizanja optužnice. Tužilaštvo je obelodanilo sav materijal prikupljen tokom istrage optuženima i braniocima, i pružilo priliku braniocima da razmotre informacije koje su redigovane zbog zaštitnih mera koje su se primenjivale na određene svedoke (*vidi* zapisnik sa prvog saslušanja, 28. januar 2014. i 4. februar 2014). Optuženi i njihovi branioci su dobro poznavali slučaj tužilaštva, i bili su u poziciji da ocene predmet protiv njih i sebe odbrane. Stoga, veće smatra da su navodi odbrane G.K. bez osnova, te se stoga odbijaju kao neosnovani.

g. Pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje

- Kriterijumi ispitivanja u žalbenom postupku

60. Odbrana S.A., N.D., N.Z. i I.R. tvrdi da osporena presuda krši član 7. ZKP, zato jer Osnovni sud nije istinito i potpuno utvrdio činjenice važne za donošenje zakonite odluke. Sud nije uzeo u obzir razlike u svedočenjima oštećenih niti ijedan dokaz iznet u korist optuženih. Argumenti stranaka su detaljnije navedeni u nastavku.

61. Na samom početku, veće konstatuje da su kriterijumi žalbenog veća izvučeni iz, i da u izvesnoj meri odražavaju, ograničene uloge apelacionog suda pravosudnog sistema sastavljenog iz više nivoa. Kao opšte pravilo, apelacione sudije se prvenstveno bave ispravljanjem pravnih grešaka nižih sudova, razvijajući zakon i uspostavljajući predsedane kojim će se budući predmeti upravljati. Sudijama Osnovnog suda je, nasuprot tome, poverena uloga rešavanja relevantnih činjeničnih sporova i utvrđivanja verodostojnosti u pogledu svedočenja svedoka jer su oni ti koji vide i čuju svedočenja svedoka. Činjenični nalazi pretresnog sudije uživaju veliko poštovanje zato jer je sudija predsedavao pretresom, čuo svedočenja, i najbolje razumeo dokaze. Što se tiče jasno pogrešnog kriterijuma, nije dovoljno pokazati da je činjenično utvrđivanje upitno. Apelacioni sud će potvrditi činjenice pretresnog suda osim ukoliko, na osnovu pregleda čitavog zapisnika, ne ustanovi definitivno i čvrsto uverenje da je načinjena greška. Širu marginu saglasnosti takođe je potvrdio i Vrhovni sud u ranijim predmetima “*saglasiti se sa ocenom pretresnog veća o kredibilitetu svedoka koji su*

se pojavili lično i lično svedočili pred njima. Nije prikladno da Vrhovni sud Kosova nadglasa ocenu pretresnog veća o kredibilitetu tih svedoka osim ako ne postoji valjana osnova za tako nešto.” Kriterijum koji je Vrhovni sud primenio je sledeći “ne remetiti nalaze pretresnog veća osim ukoliko dokazi na koje se oslanja pretresni sud ne bi mogli biti prihvaćeni od strane bilo kog razumnog suda koji presuđuje po činjenicama, ili onda kada je njegova ocena potpuno pogrešna”.²

62. Kriterijum ispitivanja u žalbenom postupku o utvrđivanju činjeničnog stanja utvrđen je članom 386. ZKP. Ovaj član potvrđuje da nije dovoljno samo ukazati na navodnu grešku ili na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje od strane pretresnog veća. Pre bi trebalo, kako to već zakon o krivičnom postupku nalaže, da se pogrešno ili nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja odnosi na “materijalnu činjenicu”, podnosilac žalbe mora takođe utvrditi da se pogrešno ili nepotpuno utvrđivanje činjeničnog stanja zaista odnosi na materijalnu činjenicu, tj. da je ono presudno za donetu presudu. Prema tome, veće će u ovom predmetu rešiti sve navode u vezi sa pogrešno i nepotpuno utvrđenim činjenicama u svetlu navedenih kriterijuma za razmatranje.

- *Povrede oštećenih nisu pravilno ocenjene*

63. Odbrana G.K., N.D. i N.Z. tvrdi da je Osnovni sud propustio da pravilno oceni povrede oštećenih i uzme u obzir kontradikcije iz iskaza oštećenih.

64. Svi oštećeni su odbili da im se medicinski tretman pruži u medicinskom centru EULEX-a; oni su predočili dokumentaciju o lečenju u Leposaviću i Mitrovici policijskoj stanici 8 (osam) do 10 (deset) dana nakon navodnih događaja. Dalje, oštećeni tvrdi daje zadobio teške telesne povrede; međutim, sudski lekar EULEX-a potvrdila je samo lake telesne povrede u svom izveštaju. Štaviše, veštaci za sudsku medicinu EULEX-a potvrdili su da su svi oštećeni pretrpeli lake telesne povrede bez trajnih posledica; i da post-traumatski stres nije zabeležen. Odbrana G.K. tvrdi je izreka presude kontradiktorna iskazima nekoliko svedoka (N.G., J.M.

² Vrhovni sud Kosova, AP-KZi 84/2009, 3. decembar 2009, para. 35; Vrhovni sud Kosova, AP-KZi 2/2012, 24. septembar 2012, para. 30.

i R.H., i branioca oštećenih B.A., G.H. i A.H.) koji su izjavili da nisu primetili nikakve povrede kod pritvorenika.

65. Veće ističe da je Osnovni sud ocenio svedočenje veštaka sudske medicine EULEX-a C.B. i zaključilo da je zbog tupe traume moguće zaključiti da su oštećeni pretrpeli lakše telesne povrede (*vidi* stranicu 66 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini, i stranicu 6 zapisnika sa glavnog pretresa od 12. marta 2015. godine). Veštak je u detalje objasnila kako je moguće utvrditi kad je modrica naneta i zaključila da je moguće da je naneta dan pre ili dan nakon događaja o kojem je reč; ipak, uzimajući u obzir medicinsku dokumentaciju koja glasi na dan 9. januar 2013. Godine, može se zaključiti da su povrede nanete pre 9. januara 2013. godine (*vidi* stranice 16-17 zapisnika sa glavnog pretresa od 12. marta 2015. godine). Osnovni sud dalje detaljno razmatra kredibilitet medicinske dokumentacije koju je izdala bolnica u severnoj Mitrovici i zaključuje da su lekarski izveštaji koje je ova bolnica sastavila generalno u skladu sa izveštajima sačinjenim od strane doktora EULEX-a (*vidi* stranicu 66 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini, i zapisnik sa glavnog pretresa od 12. marta 2015. godine).
66. Veće ističe da se mišljenje veštaka mora uvek razmotriti protiv ostalih dokaza predloženih u predmetu. U ovom predmetu čini se da nasuprot zaključcima veštaka sudske medicine i svedoka odbrane, oštećeni tvrde da su pretrpeli teške povrede. Međutim, ukupan utisak je da dokazna težina data mišljenju veštaka od strane Osnovnog suda direktno povezana sa mogućnošću potvrđivanja svedočenja veštaka sa drugim dokazima predloženim u ovom predmetu, naročito, izjava doktora EULEX-a, medicinski izveštaj bolnice u severnoj Mitrovici, i izjave svedoka (*vidi* stranice 66 i 98-99 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Prema tome, veće zaključuje da je Osnovni sud doneo jedini logičan zaključak da su oštećeni pretrpeli lake povrede u vreme navodnih događaja. Navodne teške povrede su odbijene kao nedokazane od strane Osnovnog suda (*vidi* stranicu 104 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Dalje se čini da su stranke u svojim žalbama saglasne sa nalazima Osnovnog suda, naročito oko toga da su oštećeni pretrpeli lake povrede. Prema tome, u odsustvu bilo kakvih tvrdnji o kršenju, veće odbija navode u vezi sa ocenom povreda kao neosnovane.

- *Osnovni sud nije razmotrio kontradiktornosti u iskazima oštećenih*

67. U svojoj oceni, Osnovni sud se prvenstveno oslanjao na izjave 9 oštećenih, 3 (tri) anonimna svedoka, veštaka sudske medicine, 10 (deset) drugih svedoka STRK-a, 10 (deset) svedoka odbrane, i izjave optuženih (*vidi* stranice 40-85 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Osnovni sud je dalje uzeo u obzir snimke sa kamera. Osnovni sud je zaključio da su iskazi oštećenih uopšteno verodostojni. Njihovi navodi su opšte jasni u odnosu na glavna pitanja u predmetu. Neslaganja su mala i proizilaze iz činjenice da su doživeli traumatično iskustvo (*vidi* stranicu 98 presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).
68. Svi branioci, suprotno zaključku Osnovnog suda, tvrde da su iskazi oštećenih nedosledni i nepouzdana. Iskazi su kontradiktorni i treba ih smatrati neprihvatljivim.
69. Odbrana S.A. ističe da je B.M. izjavio da je tokom celog trajanja vožnje do Suda za prekršaje njegova glava bila pognuta i da nije video lice vozača; međutim, tužilac je manipulisao ovom izjavom kako bi potpomogao svoj slučaj. U vezi izjave D.V., odbrana S.A. zapaža da, suprotno njegovoj izjavi, kombi kojim je on odvezen u Sud za prekršaje nije imao radio ili neki drugi muzički uređaj. Odbrana N.D. takođe tvrdi da je iskaz D.V. kontradiktoran i da ga treba smatrati neprihvatljivim. D.V. je taj koji je izjavio da je druga osoba koja ga je pratila do toaleta imala kratko oružje dok je prema zvaničnim policijskim izveštajima oružje duge cevi bilo dodeljeno N.D..
70. Odbrana N.Z. tvrdi da je optuženi proglašen krivim na osnovu iskaza oštećene strane I.P., koji je korišćen kao prihvatljiv, čime je prekršen član 262(1) do (4) ZKP. Prema tom iskazu, I.P. je jedva prepoznao optuženog ali nije ukazao na zlostavljanje ili maltretiranje od strane optuženog.
71. Optuženi I.R. tvrdi da je Osnovni sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u pogledu činjenice da je optuženi udario pritvorenika B.M.1. Iskaz B.M.1 nije jasan; on ne iznosi detalje u vezi udarca, gde se to dogodilo, i da li je bio pogođen dok je bio u kombiju ili dok su ga pratili. Optuženi tvrdi da nijedan od svedoka nije potvrdio da je bio u kombiju ili da je on ikoga

udario. Odbrana I.R. tvrdi da su iskazi oštećenih B.M., D.T. i D.V. u predmetu kontradiktorni i nelogični.

72. Na kraju, odbrana S.A. i I.R. tvrdi da postoje protivrečnosti u dokazima koje su dale oštećena lica tokom krivičnog postupka u Sudu za prekršaje i putem video veze u ovom krivičnom postupku. Odbrana naglašava da nijedan od oštećenih nije prijavio loše postupanje od strane policijskih službenika u Sudu za prekršaje.

73. Veće napominje da je Osnovni sud već odbacio neke delove izjava oštećenih koje su bile nejasne u pogledu opisa konkretnih izvršilaca i konkretnih radnji. Na primer, samo su delovi izjave I.P. gde je on prepoznao okrivljene S.S., N.Z. i G.K. smatrani dokazanim (*videti* stranu 102 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Delovi izjave B.M. u kojima on nije mogao da prepozna policajce koji su bili u kombiju i koji su ga tukli jasno su odbijeni od strane Osnovnog suda. Međutim, delovi izjave u kojima je Branko Milojević jasno prepoznao S.A. kao vozača i osobu koja je uperila pištolj u njegovo koleno uzeti su kao verodostojni i potkrepljeni izjavama svedoka B.M.1 i D.V. (*videti* strane 95 i 105 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini i stranu 43 zapisnika sa glavnog pretresa od 3. decembra 2014. godine). Veće smatra da se Osnovni sud sa puno detalja bavio izjavama oštećenog D.V. u vezi sa prebijanjem u toaletu Suda za prekršaje i zaključilo je da je D.V. jasno prepoznao N.D. i G.K. kao lica koja su ga tukla u toaletu Suda za prekršaje (*videti* strane 95-96 i 104 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Nadalje, Osnovni sud je jasno ustanovio da je BM1 udario IR (*videti* stranu 96 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini i stranu 38 zapisnika sa glavnog pretresa od 24. oktobra 2014. godine).

74. Veće dalje napominje da je Osnovni sud bio svestan protivrečnosti između izjava oštećenih lica u ovom pretresu i izjava koje su dali pred Sudom za prekršaje. Naročito da oštećeni nisu prijavili incident tokom postupka pred Sudom za prekršaje. Osnovni sud je zaključio da su oštećeni dali razumna objašnjenja zašto su promenili priču i smatrao je njihove izjave verodostojnim i pouzdanim imajući u vidu razmatranje da su ih potkrepili drugi svedoci kao što su J.D., C.B., monahinja I.P. i lekar sudske medicine C.B. (*videti* strane 42, 44, 60, 64, 98-99 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).

75. Veće podseća da Osnovni sud ima puno diskreciono pravo u utvrđivanju odgovarajuće težine i verodostojnosti koja će biti dodeljena svedočenju svedoka. Ova ocena se zasniva na nizu faktora, uključujući i ponašanje svedoka u sudu, njegovu ulogu u dotičnim događajima, verodostojnosti i jasnoći njegovog svedočenja, da li je bilo protivrečnosti ili nedoslednosti u njegovim uzastopnim izjavama ili između njegovih izjava i drugog dokaza, neki raniji primer davanja lažnog iskaza, bilo kakav motiv za laganje i odgovori svedoka tokom unakrsnog ispitivanja.

76. Pregled presude Osnovnog suda i zapisnika sa pretresa kako je detaljno opisano ranije odražava da postoje izvesne protivrečnosti između priča oštećenih lica. Suprotno podnescima svih branilaca, te protivrečnosti su u suštini minorne i ne dovode u pitanje odluku Osnovnog suda da se oslanja na priče oštećenih lica. Veće dalje podseća da Osnovni sud ima najveću odgovornost da reši sve nedoslednosti koje mogu nastati u izjavama ili između izjava svedoka. U diskreciji je Osnovnog suda da oceni sve takv nedoslednosti, da razmotri da li su dokazi uzeti u celini pouzdani i verodostojni, i da prihvati ili odbije elementarne karakteristike dokaza. Veće dalje podseća da potkrepljenost može postojati čak i kada se razlikuju detalji u iskazima pod uslovom da nijedno verodostojno svedočenje ne opisuje dotične činjenice na način koji nije kompatibilan sa opisom datim u drugom verodostojnom svedočenju.³ Pored toga, potkrepljivanje ne zahteva da priče svedoka budu identične u svim aspektima budući da „svaki svedok predstavlja ono što je on video iz njegovog ugla gledanja u vreme događaja ili prema čemu je on shvatio događaje ispričane od drugih“.⁴ Umesto toga, glavno pitanje je da li su dve ili više verodostojnih priča nekompatibilne.

77. Saglasno tome, veće zaključuje da se Osnovni sud ispravno bavio nepodudarnostima u izjavama oštećenih lica i potvrđuje analizu Osnovnog suda da su oštećena lica bila u stanju da prepoznaju okrivljene; njihove priče su u većem delu potvrđene izjavama drugih oštećenih lica i svedoka. Veće podseća da nije greška zakona kao takvog da se prihvati i oslanja na dokaze koji nisu dosledni sa ranijom izjavom ili drugim dokazom. Osnovni sud ima diskreciono pravo da prihvati dokaze svedoka bez obzira na nedoslednosti između tih dokaza

³ ICTY, LUKIĆ i LUKIĆ (IT-98-32/1-A), presuda po žalbi - 04.12.2012, paragraf 112.

⁴ ICTR, MUNYAKAZI Yussuf (ICTR-97-36A-A), presuda po žalbi - 28.09.2011, paragraf 103.

i njegovih ranijih izjava. Međutim, Osnovni sud mora da uzme u obzir sva objašnjenja koja su ponuđena za takve nedoslednosti kada utvrđuje dokaznu vrednost dokaza. Što se tiče nedoslednosti između izjava svedoka tokom glavnog pretresa i postupka pred Sudom za prekršaje, veće napominje da su tokom ispitivanja i unakrsnog ispitivanja oštećena lica objasnila razloge protivrečnosti i navela da je to uglavnom bilo iz straha. Samim tim, po mišljenju veća, odbrana nije pokazala da je bilo nerazumno prihvatiti svedočenja oštećenih lica zbor navodnih nedoslednosti sa izjavama datim u postupku pred Sudom za prekršaje.

78. Osim toga, veće nije ubeđeno da nedoslednosti kao što je neuspeh da se precizno opiše oružje koje je nosio jedan od okrivljenih ili radija u vozilu od strane D.V. zahtevaju da se kompletno svedočenje svedoka proglasi nepouzdanim. Nije dobro utvrđeno da prvostepeni sudovi imaju diskreciju da prihvate neke ali da odbiju druge delove izjave svedoka. Samim tim, veće smatra da branilac nije pokazao da je ocena Osnovnog suda nerazumna. Navodi u vezi sa protivrečnostima između izjava svedoka i njihove verodostojnosti se samim tim odbijaju kao neosnovani.

- *Osnovni sud nije pravilno ocenio dokaze u korist okrivljenih*

79. Odbrana G.K. tvrdi da nema dokaza da je G.K. pratio M.J. ili da ga je maltretirao, ili da je G.K. rukama udario I.P.. Okrivljeni G.K. je bio naoružan oružjem duge cevi i bio je zadužen za spoljno posmatranje. Iz dokaza predstavljenih u predmetu, naročito video zapisa, očigledno je da je G.K. samo pratio situaciju i nije preduzeo nikakvu radnju protiv pritvorenika. Što se tiče radnji protiv B.M., odbrana G.K. navodi da okrivljeni nije bio u stanju da učini opisane radnje u isto vreme; da on nije imao „pištolj“ kako je navedeno u izreci; i da nema dokaza u spisima predmeta koji pokazuju da je G.K. napao, zastrašivao ili nekom pretio oružjem. Odbrana G.K. tvrdi da je Osnovni sud namerno propustio da opiše kretanje vozila, pravac, brzinu i trajanje putovanja. Štaviše, pritvorenici B.M., B.M.1, D.V. i ostali svedočili su da su se oni po prvi put sreli sa G.K. tek u vozilu marke Mercedes, registarskih oznaka Police 413-01. Dalje, odbrana G.K. tvrdi da što se tiče tačaka 17 i 18 Osnovni sud nije uzeo u obzir da nije izvršeno zlostavljanje protiv D.V.; G.K. je korektno primenio zahtev pritvorenika da iskoristi toalet.

80. Konkretno, Osnovni sud izjavljuje da je okrivljeni S.A. pratio pritvorenika B.M. od prijemnice Pritvornog centra do vozila dok je sam okrivljeni svedočio da ga okrivljeni nije pratio do vozila. Pored toga, nije utvrđeno zašto je okrivljeni S.A. uperio pištolj konkretno u koleno B.M. ili kako je okrivljeni mogao da tuče B.M. i upravlja vozilom u isto vreme.
81. Pretresna veća imaju zadatak da utvrde krivicu ili nevinost okrivljenog i to mogu da učine u svetlu celokupnih dokaza izvedenih u zapisnik. U skladu sa članom 370(7) ZKP, Osnovni sud u svojoj obrazloženoj odluci treba da jasno i iscrpno izjavi koje činjenice smatra dokazanim i nedokazanim, kao i osnove za to. Od Osnovnog suda se konkretno zahteva da donese nalaze o onim činjenicama koje su suštinske da se utvrdi krivica po konkretnoj tački. Odsustvo bilo kakvih relevantnih pravnih nalaza u presudi takođe predstavlja očigledan propust da se da obrazloženo mišljenje. Obrazloženo mišljenje u presudi je suštinsko da se omogući svrsishodno uživanje prava na žalbu od strane stranaka i omogući Apelacionom sudu da razume i razmotri nalaze Osnovnog suda kao i njegovu ocenu dokaza.
82. Veće ponavlja svoju analizu o verodostojnosti izjava oštećenih lica jer je u detaljima data u prethodnom poglavlju i naglašava da je Osnovni sud imao širu diskreciju da izmeri težinu izjava oštećenih lica prema izjavama okrivljenih. Osnovni sud je obavezan da oceni sve relevantne faktore i da pažljivo razmotri celokupnost okolnosti u koje su mu ponuđene. Iako ocena dokaznih faktora u vakuumu možda neće uspeti da utvrdi suštinsku stvar, težina svih relevantnih dokaza uzetih zajedno može zaključno dokazati istu stvar van razumne sumnje.
83. Osvrćući se na konkretne navode veće napominje da odbrana S.A. tvrdi da B.M. nikada nije svedočio da ga je S.A. pratio do vozila. Veće napominje da je ovo u skladu sa zaključkom utvrđenim u presudi Osnovnog suda gde je S.A. proglašen krivim za radnje koje je preduzeo protiv B.M. u vozilu (*videti* strane 10 i 95 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). U nedostatku nikakve očigledne nepodudarnosti navodi odbrane se samim tim odbijaju kao neosnovani.
84. Dalje, izjava G.K. da je on bio zadužen samo da posmatra perimetar i da nije napao nijednog oštećenog protivrečna je izjavama oštećenih lica i drugih svedoka. Ocena krivice G.K.

rezultat je složene ocene svih dokaza izvedenih u vezi sa tim okrivljenim. Veće smatra da je Osnovni sud pravilno ocenio celokupnost dokaza i pažljivo razmotrio protivrečnosti primetne u izjavama oštećenih lica. Osnovni sud je pažljivo ocenio delove izjava oštećenih lica gde prepoznavanje okrivljenog nije bilo dovoljno i odbio je te delove kao nedokazane. Samim tim, po mišljenju veća, Osnovni sud je pažljivo ispunio svoju dužnost da pruži obrazloženu odluku i oceni kompletne dokaze izvedene u predmetu. U odsustvu bilo kakvih suprotnih nalaza odluka Osnovnog suda da se na kraju oslanja na kumulativne dokaze oštećenih lica čiji su dokazi iziskivali potkrepljivanje odražava posvećenost Osnovnog suda da su, uzeti kao celina, dokazi dovoljno verodostojni i pouzdani.

85. Standard „van razumne sumnje označava da dokazi utvrđuju određenu tačku i van sumnje je da je moguća bilo kakva razumna alternativa“. On zahteva od Osnovnog suda da bude zadovoljan da ne postoji razumno objašnjenje dokaza osim krivice okrivljenog. Veće je pažljivo razmotrilo dokaze predstavljene u pogledu krivice G.K. i smatra da je Osnovni sud došao do jedinog mogućeg logičnog zaključka. Veće smatra da je Osnovni sud pravilno protumačio izjave oštećenih lica i pažljivo im je dao težinu u poređenju sa izjavama okrivljenih. Veće u celosti usvaja i potvrđuje analizu Osnovnog suda, samim tim smatra da odbrana nije pokazala nikakvu grešku u utvrđivanju činjenica. Ovaj osnov žalbe se odbija kao neosnovan.

- *Propust u ocenjivanju izjava u vezi sa „koridorom“*

86. Tužilaštvo napominje da su okrivljeni S.A., N.D., J.R., N.S., Xh.H., V.K. i Z.S. oslobođeni za krivična dela navedena u tačkama 1, 2 i 3. Tužilaštvo tvrdi da je Osnovni sud pogrešio u utvrđivanju činjeničnog stanja tako što je propustio da ustanovi da su svih sedmorica okrivljenih u jednom trenutku bili deo „koridora“ službenika JSO na stepeništu i/ili vodili najmanje jednog okrivljenog kroz taj „koridor“ i kao takvi učestvovali ili značajno doprineli krivičnom delu maltretiranje i napad.

87. Tužilaštvo dalje tvrdi da je Osnovni sud zanemario izjave koje su dala ova sedmorica okrivljenih tokom prethodnog postupka i na glavnom pretresu i nije predstavilo nikakvo

obrazloženje shodno članovima 123(5), 261(1) i 262(2) ZKP zašto te izjave nisu uzete u obzir. Svi pritvorenici su priznali da su pratili najmanje jednog okrivljenog kroz „koridor“. Ovo je potvrđeno izjavama oštećenih lica. Ova informacija je potvrdila da je svaki okrivljeni uzeo najmanje jednog pritvorenika, držao ga uz upotrebu sile kroz stepenište omogućavajući ostalim okrivljenima da koriste nasilje.

88. Po rečima tužioca Osnovni sud je propustio da oceni izjave koje su u prethodnom postupku dala tri anonimna svedoka. Sud nije razgovarao o kredibilitetu tih svedoka ili nije potkrepio njihove izjave drugim dokazima. Svo troje anonimnih svedoka je potvrdilo „koridor“ službenika JSO kao i maltretiranje i zlostavljanje pritvorenika dok su bili vođeni kroz taj „koridor“. Tužilaštvo navodi da se kredibilitet tih svedoka ne dovodi u pitanje. Oni su dali dosledne i tačne iskaze i nisu izneli nikakve protivrečnosti.

89. Tužilaštvo tvrdi da nije jasno zašto je Osnovni sud naveo da originalni snimak kamera na parkingu nije jasan.

90. U ocenjivanju postojanja „koridora“ Osnovni sud je razmotrio izjave oštećenih lica, izjave 3 (troje) anonimnih svedoka i zapis sa kamere (*videti* strane 64-65. 97. 100-102 i 105 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Suprotno navodima tužioca, Osnovni sud je uzeo u obzir da oštećena lica D.S., I.S., B.M.1, I.P., M.J., M.P., i B.M. nisu mogli da prepoznaju nijednog od okrivljenih koji je bio deo „koridora“ i da se njihove priče o broju okrivljenih koji su bili deo „koridora“ bitno razlikuju (*videti* strane 41, 43, 47, 50-51, 57-59, 62, 100-102 i 105 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Dalje, Osnovni sud je uzeo u razmatranje izjave 3 (troje) anonimnih svedoka u vezi sa „koridorom“. U tim izjavama nijedan od anonimnih svedoka nije mogao da prepozna nikog od okrivljenih koji su bili deo „koridora“ (*videti* strane 64-655 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini i zapisnik sa glavnog pretresa od 16. aprila 2015. godine). Što se tiče zapisa sa kamera, Osnovni sud je uzeo u obzir loš kvalitet video zapisa i zaključio je da nije moguće prepoznati okrivljene sa tih snimaka van razumne sumnje. Osnovni sud je dalje naveo da snimak može da se koristi da se pomogne učesnicima da se sete događaja jer su neki oštećeni bili u stanju da prepoznaju sebe (*videti* strane 45, 50 i 97 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini i strane 25-26 zapisnika sa glavnog pretresa od 23. oktobra 2014. godine).

91. Veće nije saglasno sa navodima tužilaštva da je ocena dokaza od strane Osnovnog suda nerazumna i da joj nedostaje argumentacija. Osnovni sud je ispravno objasnio da su izjave oštećenih lica i anonimnih svedoka dovoljno pouzdane i verodostojne. Veće napominje da suprotno navodima tužilaštva Osnovni sud nije odbio izjave oštećenih lica, anonimnih svedoka i zapisa sa kamera shodno članu 123(5), 261(1) i 262(2) ZKP. Osnovni sud je smatrao da delovi izjava svedoka u kojima su svedočili o „koridoru“ ne dokazuju van razumne sumnje ko je bio deo „koridora“ jer nijedno od oštećenih lica ili svedoka nije bilo u stanju da prepozna okrivljene (*videti* stranu 109 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Iako je obrazloženje Osnovnog suda rašireno preko nekoliko strana različitih poglavlja presude, jasno je da je Osnovni sud smatrao dokazanim da su oštećena lica sprovedena kroz takozvani „koridor“ i da su tučeni dok su bili sprovedeni.
92. Veće smatra da tužilaštvo nije pokazalo nikakve osnove pogrešne i nepotpune ocene zapisa sa kamera koju je obavio Osnovni sud. Prvo, Osnovni sud nije proglasio zapise sa kamera neprihvatljivim. Osnovni sud je naveo da zbog lošeg kvaliteta videa ovaj dokaz može da se koristi samo kao mera da pomogne oštećenim licima i svedocima u njihovim izjavama. Zapisi sa kamera su smatrani relevantnim za predmet i korišćeni su u velikoj meri tokom ispitivanja oštećenih lica (*videti* strane 25-26 zapisnika sa glavnog pretresa od 23. oktobra 2014. godine). Pored toga, Osnovni sud je uzeo u razmatranje video zapise kada je odlučivao o odeći okrivljenih (*videti* stranu 107 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Jedna od ključnih tačaka ocene video zapisa je da video precizno prenosi lice mesta. U ovom predmetu oštećena lica nisu bila u stanju da tačno prepoznaju svedoke sa zapisa. Samim tim, prateći načelo *in dubio pro reo* Osnovni sud je ispravno zaključio da u slučaju lošeg kvaliteta slike video zapis može da se koristi samo da se pomogne oštećenim licima i svedocima da se sete detalja.
93. Veće još jednom poziva da je u odgovornosti Osnovnog suda da oceni potpunost dokaza i da utvrdi da li je tužilaštvo ispunilo svoju obavezu da dokaže van razumne sumnje da su okrivljeni S.A., N.D., J.R., N.S., Xh.H., V.K. i Z.S. bili deo takozvanog „koridora“. Osnovni sud je smatrao da nijedno od oštećenih lica nije u stanju da prepozna nijednog policajca koji

je mogao biti deo „koridora“. Odsustvo prepoznavanja počinioca je glavna stvar koja baca razumnu sumnju za krivicu okrivljenih. Samim tim, veće smatra da tužilaštvo nije pokazalo da je ocena dokaza u vezi sa postojanjem „koridora“ od strane Osnovnog suda nerazumna.

- *Propust u ocenjivanju izjava oštećenih lica u pogledu tačaka 11 i 12*

94. Tužilaštvo napominje da su okrivljeni S.S., N.S. i Xh.H. oslobođeni za krivično delo opisano u tački 11 dok su okrivljeni I.R., J.R., V.K. i Z.S. oslobođeni za krivično delo opisano u tački 12.
95. Što se tiče tačke 11 tužilac tvrdi da je Osnovni sud propustio da oceni izjave žrtava stavljenih u vozilo marke Mercedes, registarskih oznaka Police 288-01. U tom smislu, oštećena lica I.P., M.P., D.S. i I.S. svedočili su sa dosta detalja da su napadi i maltretiranje nastavljeni u vozilu tokom celog puta od Pritvornog centra do Suda za prekršaje. Sve žrtve su svedočile da su oni bili u položaju sa glavom pognutom napred sa veoma malom mogućnošću da vide jedan drugog. Njihova svedočenja su u potpunosti potvrđena drugim dokazima i trebalo bi da se smatraju verodostojnim.
96. Što se tiče tačke 12 tužilaštvo tvrdi da je Osnovni sud propustio da uzme u obzir izjave okrivljenih I.R., J.R., V.K. i Z.S. i da ispravno oceni izjavu žrtve M.J.. Oštećeno lice je izjavilo da je on napadan sve vreme od Pritvornog centra do Suda za prekršaje dok je Osnovni sud pogrešno zaključio da je oštećeni napadan kada vozilo nije bilo u pokretu i kada je stajalo na parkingu. Celo svedočenje oštećenog lica je bilo dosledno i nije bilo protivrečnosti. Svedočenje je potvrđeno drugim dokazima i samim tim nema sumnje da su sva četvorica okrivljenih napala i maltretirala M.J. u vozilu marke Toyota, registarskih oznaka Police 293-01 tokom pratnje od Pritvornog centra do Suda za prekršaje. Osim toga, oštećeno lice je takođe pozitivno prepoznalo JR. Proces prepoznavanja je striktno poštovan u skladu sa članom 120 ZKP i nije bitno što je prepoznavanje sprovedeno tokom faze prethodnog postupka.
97. Veće još jednom ponavlja da suprotno tvrdnji tužioca, Osnovni sud nije proglasio izjave oštećenih I.P., M.P., D.S. i I.S. kao potpuno verodostojne. Prihvatljivost, verodostojnost i

ocena protivrečnosti izjava oštećenih lica su već razmatrani u pasusima 75-77 ove presude. Osnovni sud je imao priliku da proglasi delove izjava verodostojnim a druge neverodostojnim. Osnovni sud je primenio isti standard ocene verodostojnosti svedoka, samim tim veće ne vidi grešku u proglašavanju izjava I.P., M.P., D.S. i I.S. u vezi sa tačkom 11 delimično verodostojnim.

98. Međutim, veće bi želelo da napomene da iako su izjave proglašene prihvatljivim i pouzdanim, Osnovni sud je našao da nisu ispunjeni elementi krivičnog dela u vezi sa tačkom 11. Osnovni sud je prvenstveno uzeo u obzir da niko od četvorice (4) oštećenih lica nije mogao da prepozna nijednog policajca u vozilu sa registarskom oznakom 288-01 (*videti* strane 41, 47 i 52 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Nedostatak prepoznavanje počinioca je glavna stvar koja baca razumnu sumnju na krivicu okrivljenih. Samim tim veće smatra da tužilaštvo nije pokazalo da je Osnovni sud pogrešio u svojoj oceni dokaza u vezi sa tačkom 11.

99. Slično tako, veće smatra da je Osnovni sud ispravno ocenio izjavu oštećenog lica M.J. u vezi sa prepoznavanjem četvorice policijskih službenika koji su bili u vozilu. Osnovni sud je zaključio da ovaj deo izjave M.J. ima previše protivrečnosti i nije moguće da se zaključi van razumne sumnje da su ga I.R., J.R., V.K. i Z.S. udarali u vozilu (*videti* stranu 103 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).

100. Veće napominje da je u krivičnom postupku prepoznavanje okrivljenog kao počinioca krivičnog dela element koji tužilaštvo mora da dokaže van razumne sumnje. U ovom slučaju oštećeno lice uopšte nije prepoznalo I.R., V.K. i Z.S.. M.J. je prepoznao J.R. tokom prethodnog postupka u skladu sa članom 120 ZKP, međutim on je tokom glavnog pretresa promenio svoju priču. Osnovni sud je takođe uzeo u obzir da je bilo dokazano da su četvorica okrivljenih bila u vozilu, a da je V.K. bio vozač; međutim, oštećeno lice nije moglo da prepozna policijske službenike tokom glavnog pretresa. Veće je svesno da ljudski um ne funkcioniše kao video rekorder. Osoba ne može samo da ponovo pusti snimak iz glave kako bi se setila šta se desilo. Memorija i percepcija su mnogo složeniji. Samim tim, protivrečnosti u pogledu ovako bitnog pitanja kao što je prepoznavanje lica koje je udarilo oštećeno lice trebalo bi da se obrađuju s velikom pažnjom.

101. Shodno članu 3(2) ZKP, sumnje u pogledu postojanja činjenica relevantnih za predmet trebalo bi da se tumače u korist okrivljenog. Kao takvo, veće smatra da je Osnovni sud ispravno primenio načelo *in dubio pro reo* i oslobodio I.R., J.R., V.K. i Z.S. za krivično delo navedeno u tački 12.

h. Povreda primene koncepta saizvršenja

102. Tužilaštvo tvrdi da je Osnovni sud ispravno primenio pojam saizvršilaštvo na način utvrđen u članu 31 ZKP i optužnici.

103. Tužilaštvo tvrdi da su okrivljeni koji nisu po imenu prepoznati od strane oštećenih lica takođe odgovorni za krivična dela. Prvo, oni su svi imali jasne uloge u krivičnim delima. Dokazano je tokom glavnog pretresa da su oni ili sprovodili pritvorenike iz pritvornog centra ili su bili deo takozvanog „koridora“ i bili su u kombijima u kojima su pritvorenici zlostavljani. Drugo, tužilac tvrdi da ima dovoljno dokaza da se dokažu elementi utvrđeni u članu 31 KZK: (1) okrivljeni su izvršili krivična dela opisana u tačkama 1, 2, 3, 11 i 12 i voljno ili zlostavljanjem i maltretiranjem lica ili značajno doprinoseći zlostavljanju i maltretiranju; (2) svi okrivljeni su postupali u saizvršilaštvu i pored toga što nisu imali konkretan dogovor o svojim ulogama i činjenjem; (3) okrivljeni kao policijski službenici su bili svesni mogućnosti da bi ovo krivično delo moglo da se dogodi takođe kao posledica njihovih propusta. Svi okrivljeni kao predstavnici države imali su pozitivnu obavezu da zaštite žrtve koje su bili pritvorene od bilo kakvog oblika napada ili maltretiranja. Takva obaveza proizilazi iz Zakona o policiji, Ustava Kosova i EKLJP.

104. Tužilaštvo nije saglasno sa zaključkom Osnovnog suda da postupci okrivljenih nisu dovoljni da se zaključi indirektni umišljaj i da optužnica sadrži navode za izvršenje krivičnih dela činjenjem a ne propustom. Tužilaštvo navodi da član 31 KZK jasno definiše da saizvršilaštvo postoji čak i kada dvoje ili više lica zajedno izvrše krivično delo učešćem u krivičnom delu ili značajnim doprinosom njegovom izvršenju na bilo koji drugi način. Dalje, shodno članu 81(1) KZK krivično delo može da se izvrši činjenjem ili propustom. U tom

pogledu tužilaštvo kao podršku svojoj tvrdnji predstavlja detaljnu analizu sudske prakse Vrhovnog suda i međunarodnih sudova.

105. Na kraju, tužilaštvo nije saglasno sa zaključkom Osnovnog suda da optužnica ne predviđa izvršenje krivičnog dela propustom. Umesto toga tužilaštvo tvrdi da optužnica ispunjava zahteve utvrđene u članu 241(1.4) ZKP. Izvršenje krivičnog dela propustom treba da se čita kao deo definicije saizvršilaštva na način definisan u članu 31 KZK.

106. Osnovni sud se u svetlu svoje ocene utvrđivanja činjenica sa puno detalja bavio pitanjem saizvršilaštva. Osnovni sud je zaključio da policijski službenici koje oštećena lica nisu prepoznala ne mogu biti odgovorni za direktno učešće u saizvršilaštvu. Osnovni sud se delom saglasio sa završnim govorom tužilaštva da budući da je prisustvo svih okrivljenih utvrđeno na licu mesta oni bi mogli da odgovaraju za krivično delo izvršeno putem propusta. Međutim, pošto se okrivljeni nisu teretili za krivična dela izvršena propustom u optužnici (videti strane 108-110 Presude 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).

107. Shodno članu 31 KZK, saizvršilaštvo je definisano kao što sledi: *„Kada dva ili više lica zajednički izvrše krivično delo zajedničkim učešćem u krivičnom delu ili značajno doprinoseći njegovom izvršenju na bilo koji način, svako od njih će biti odgovorno i kažnjeno na način predviđen za to krivično delo”*. Elementi saizvršilaštva prema ovom članu su: pluralitet osobe, učešće u izvršenju ili pružanje odlučnog doprinosa koji je važan i bez kojeg krivično delo ne bi bilo izvršeno na planirani način, i volja da izvrši krivično delo kao svoje (deljeni umišljaj). Saizvršilaštvo je vid izvršenja gde nekoliko lica, svako od njih izvršava potrebne elemente za izvršioca, svesno i voljno izvrše određena krivična dela. Za razliku od pomagača ili podstrekivača, saizvršilac ne učestvuje u činu koji ostvaruje drugo lice. Saizvršilac učestvuje u svom sopstvenom delu, dok pomagači i podstrekivači učestvuju u delu nekog drugog.

108. U ovom predmetu je ustanovljeno da su svi okrivljeni bili na licu mesta. Međutim, što se tiče tačaka 1, 2 i 3 oštećena lica nisu mogla da utvrde tačan broj okrivljenih koji su bili deo „koridora“ ili identitete tih okrivljenih (videti pasus 86-93 ove presude). Što se tiče tačaka 11 i 12 utvrđeno je da su okrivljeni bili u dva vozila; međutim, oštećena lica nisu mogla da

identifikuju okrivljene ili da pripišu određene radnje konkretnom okrivljenom (*videti* pasus 94-101 ove presude).

109. U tom pogledu veće napominje da kako bi okrivljeni bili odgovorni za saizvršilaštvo neophodno je da se pokaže doprinos svakog okrivljenog u određenom delu i da bez tog doprinosa krivično delo ne bi bilo izvršeno. Dalje je ključno pokazati da je konkretni okrivljeni delio umišljaj drugih okrivljenih da izvrši krivično delo sam. Veće deli mišljenje Osnovnog suda da samo prisustvo na licu mesta nije dovoljno da se utvrdi doprinos svakog okrivljenog u zajedničkom cilju krivično dela ili da pokaže da su oni nameravali da izvrše isto krivično delo. Puko prisustvo ne može u dovoljnoj meri da dokaže učešće ili umišljaj; samim tim veće smatra da nisu ispunjeni elementi direktnog saizvršilaštva.
110. Krivično delo može da se izvrši činjenjem ili propustom. Propust je nedelanje, koje uopšteno privlači različite pravne posledice od pozitivnog ponašanja. U krivičnom pravu propust će činiti *actus reus* i povećati odgovornost samo kada zakon nameće dužnost da se postupi i kada okrivljeni prekrši tu dužnost. Odgovornost za propust pretpostavlja obavezu postupanja osobe sa konkretnom pozicijom.
111. U ovom slučaju su svi okrivljeni policijski službenici i oni su službeno zaduženi da sprovedu pritvorene iz Pritvornog centra u Sud za prekršaje (*videti* stranu 97 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Prema članu 10(1) Zakona br. 04/L-076 o policiji, „Policija ima sledeća opšta zaduženja: 1.1 da štiti život, imovinu i ponudi bezbednost svim ljudima; 1.2. da zaštiti ljudska prava i osnovne slobode svih građana“. Dalje, u skladu sa članom 13(3) Zakona br. 04/L-076 o policiji, „Policijski službenik neće izazivati, podsticati, podržavati ili tolerisati nijedan akt torture, degradiranja ili svirepog kažnjavanja, u bilo kakvim okolnostima, dok nijedna vanredna okolnost niti izdata naredba neće opravdati ovakvu radnju.“ Otuda su svi okrivljeni bili na službenoj dužnosti tokom navodnih događaja i imali su dužnost da postupaju u slučaju nečovečnog ili degradirajućeg postupanja. Ne postoje dokazi z spisima predmeta koji pokazuju da su okrivljeni preduzeli bilo kakvu radnju da spreče maltretiranje oštećenih lica. Međutim, veće takođe napominje da izvršenje krivičnog dela propustom nije razmatrano ili izvedeno tokom glavnog pretresa. Dalje,

optužnica u opisu tačaka 1, 2, 3 i 11 pominje samo aktivno učešće okrivljenih u krivičnim delima.

112. U skladu sa članovima 10 i 24 (1) i (1.4) ZKP, okrivljeni moraju biti jasno obavješteni o krivičnom delu za koje se terete. Ovo je apsolutna obaveza tužilaštva i ne može se prebaciti na sudsko veće ili odbranu. Dok je veće u načelu saglasno da je član 31 KZK dovoljno širok da uključi saizvršilaštvo činjenjem ili propustom, optužnica u ovom predmetu jasno i isključivo opisuje samo aktivno učešće u krivičnim delima. Samim tim, sve sumnje u vezi sa ili utvrđenim činjenicama ili primeni pravnih odredaba trebalo bi da se tretiraju u svetlu načela *in dubio pro reo*. Iz ovih razloga veće je saglasno sa Osnovnim sudom da okrivljeni ne mogu biti proglašeni krivim za izvršenje krivičnih dela u saizvršilaštvu propustom jer oni nisu ni optuženi za takav vid dela. Saglasno tome, navodi tužilaštva u vezi sa primenom elemenata koncepta saizvršenja samim tim se odbijaju kao neosnovani.

i. Pogrešna kvalifikacija krivičnog dela napad na način opisan u članu 187(1) i (2) KZK

113. Odbrana G.K., S.S., N.D. i okrivljenog I.R. navodi da presuda Osnovnog suda sadrži povredu krivičnog zakona. Osnovni sud je pogrešno osudio okrivljenog za više od jednog krivičnog dela kao rezultat istog dela. Okrivljeni je trebalo da bude osuđen samo za Zlostavljanje prilikom vršenja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja protivno članu 198(1) KZK jer ovo krivično delo obuhvata ostala krivična dela. Odbrana tvrdi da je krivično delo napad obuhvaćeno u krivičnim delima Zlostavljanje prilikom vršenja zvanične dužnosti zbog sledećih aspekata: (1) krivično delo Napad nema element fizičkog uticaja na oštećena lica dok se čak i najmanji fizički uticaj smatra elementom krivičnog dela Zlostavljanje prilikom vršenja zvanične dužnosti; (2) krivično delo Napad može da izvrši bilo ko dok krivično delo Zlostavljanje prilikom vršenja zvanične dužnosti mogu da izvrše samo osobe koje deluju u svom zvaničnom svojstvu; (3) krivično delo Napad je široko definisano i ima šire elemente od krivično dela Zlostavljanje prilikom vršenja zvanične dužnosti.

114. Odbrana tvrdi da je okrivljeni N.D. proglašen krivim za krivično delo Napad definisano u članu 187(2) KZK (tačka 18) za udaranje D.V. vojničkim čizmama. Odbrana tvrdi da je Osnovni sud pogrešno okvalifikovao krivično delo Napad na način kako je definisano u članu 187(2) KZK. Za krivično delo Napad je potrebno da delo bude izvršeno ili „opasnim predmetom“ ili „drugim predmetom koji može izazvati teške telesne povrede ili ozbiljno uticati na zdravlje“. U ovom predmetu Osnovni sud nije razjasnio da li se vojničke čizme smatraju opasnim predmetom ili drugim predmetom. Čak i kada bi se vojničke čizme smatrale drugim predmetom Osnovni sud nije pokazao da su izazvane posledice teške telesne povrede ili ozbiljno pogoršanje zdravlja.

115. Na kraju, veće napominje da su nakon pripremnog i prvog ročišta okrivljeni podneli prigovore na optužnicu PP: II 111/2013 podignutu 12. decembra 2013. godine shodno članovima 249 i 150 ZKP. Predsednik pretresnog veća je doneo rešenje o prigovorima 14. aprila 2014. godine odbijajući ih kao neosnovane kao i odbijajući sve prigovore na prihvatljivost dokaza u spisu predmeta. Stranke su iskoristile svoje pravo da se žale kako je utvrđeno u članu 250(4) ZKP. Dana 3. juna 2014. godine Apelacioni sud je doneo svoje rešenje PN 262/14 u kojem je optužnica od 12. decembra 2013. godine dopunjena u pogledu pravne kvalifikacije tački optužbe kako je detaljno navedeno u izreci rešenja PN 262/14 (*videti strane 7-9 Rešenja PN 262/13 od 3. juna 2014. godine*).

116. Što se tiče člana 187(1) KZK, Apelacioni sud je zaključio sledeće: *„S obzirom da je isključena primena člana 187(2) i 187(3) KZRK, Veće sada mora da utvrdi vezi između krivičnog dela Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja iz člana 198(1) KZRK i krivičnog dela Napad (osnovni oblik) iz člana 187(1) KZRK. Veće smatra da u svetlu navedenih činjenica konkretnija kvalifikacija bi bila Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja iz člana 198(1) KZRK. Navodi se da su okrivljeni zloupotrebili svoj položaj i ovlašćenja policijskog službenika kojima je poveren prevoz pritvorenika i da su različitim radnjama navodno uvredili njihovo dostojanstvo i/ili iste zlostavljali. Pravni koncept zlostavljanja izvesnog lica upotrebom sile ili nanošenje telesnih povreda od starane službenog lica već sankcioniše primenu sile tipičnog krivičnog dela napada. Prema tome, Veće smatra da, nominalno gledano, krivična*

dela dostižu stepen navedenog krivičnog dela iz člana 198(1) KZRK“. Pored toga, u vezi sa članom 187(2) KZK, Apelacioni sud je zaključio sledeće: „Osim toga, nisu ispunjeni elementi krivičnog dela iz člana 187(2) KZRK. Odredba predviđa da se napad izvrši oružjem, opasnim oruđem ili drugim predmetom podobnim da izazove telesnu povredu ili zdravstvenu smetnju. Tužilac u Optužnici ne spominje upotrebu takvog oružja ili instrumenata prilikom navodnog zalostavljanja“.

117. Dana 8. jula 2014. godine, Osnovno tužilaštvo EULEX-a je dopunio optužbe protiv okrivljenih nakon što je Apelacioni sud u svom Rešenju od 3. juna 2014. godine dopunio optužbe. Dopunjene optužbe su uručene okrivljenima 11. jula 2014. godine.
118. Veće je svesno da je Apelacioni sud u svom Rešenju od 3. juna 2014. godine potvrdio da je prekvalifikacija optužbi urađena samo na osnovu Optužnice, dok Pretresno veće i dalje ima ovlašćenja da, krajnje gledano, na definitivni način odredi odgovarajuću pravnu kvalifikaciju. Međutim, u spisu predmeta ne postoji ništa što bi ukazalo na to da je Osnovni sud razmotrio dopunjene optužbe i da je isti dao obrazloženo mišljenje zašto takve izmene i dopune treba da se vrate na one u početnoj Optužnici. Pored toga, pitanje dopunjene optužnice nije tretirano u Presudi Osnovnog suda.
119. Veće dalje napominje, iako bez ikakvog upućivanja na dopunjene optužbe, da je Osnovni sud izneo svoje neslaganje da krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja protivno članu 198(1) KZK, apsorbuje krivično delo Napad protivno članu 187 (1) i (2) KZK. Osnovni sud i Apelacioni sud su imali različita mišljenja u pogledu toga da ova dva krivična dela štite istu zakonsku vrednost. Konkretno, Osnovni sud tvrdi da su ova dva krivična dela nalaze u dva različita poglavlja. Iz tog razloga je Osnovni sud zaključio da ova dva krivična dela koegzistiraju i da se mogu istovremeno izvršiti jednom radnjom (*vidi* stranu 107 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Dok Apelacioni sud smatra da je zakonodavac imao nameru da zaštiti istu vrednost, jer pravni koncept zlostavljanja izvesnog lica upotrebom sile ili nanošenje telesnih povreda od starane službenog lica već sankcioniše primenu sile tipičnog krivičnog dela napada.

120. Apsorpcija je izraz koji se koristi da bi se određeni broj krivičnih dela evidentirao kao jedno krivino delo. Da bi se utvrdilo da li je jedno krivično delo apsorbovalo drugo, neophodno je pažljivo ispitati elemente svakog krivičnog dela. Konzumacija se odnosi na veze između istih vrsta krivičnih dela, ali znatno drugačijeg težine, koja su osmišljena da zaštite iste ili blisko povezane društvene interese, ali koja se razlikuju u pogledu određenih elemenata. Međutim, utvrđeno je načelo da se kazna ne sme izreći i za teže ili specifičnije krivično delo i u njemu sadržano lakše krivično delo. Umesto toga, teže krivično delo apsorbuje lakše (*lex consumens derogat legi consumptae*). Ovde, naravno, vredi argumentacija da teže delo i u njemu sadržano lakše delo predstavljaju isto osnovno krivično delo i pritom se ne razlikuju dovoljno, pa čak i kada isto delo ili radnja krši dve različite zakonske odredbe. U stvari, nemoguće je izvršiti teže krivično delo, a da se ne izvrši i u njemu sadržano lakše delo. Stoga nije dovoljno naznačiti da su krivična dela navedena u različitim poglavljima KZK.

121. U konkretnom slučaju, Veće navodi da ne postoji striktna hijerarhijska veza između krivičnih dela Napad u smislu člana 187(1) KZK i Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u smislu člana 198(1) KZK. Međutim, Veće napominje da dva krivična dela dele isto osnovno delo – zlostavljanje izvesnog lica i upotreba sile nad izvesnim licem su iste prirode i usmereni protiv jedne osobe. Međutim, krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u smislu člana 198(1) KZK zahteva još dodatni elemenat – zlostavljanje mora da izvrši službeno lice zloupotrebom svog položaja ili ovlašćenja. Kao takvo, krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u smislu člana 198(1) KZK je specifičnije krivično delo koje zahteva dokazivanje dodatnog elementa. U slučaju da se ne dokaže dodatni elemenat, radnje izvršioca se smatraju kao krivično delo Napad u smislu člana 187(1) KZK.

122. Iz tog razloga, Veće deli mišljenje Apelacionog suda i smatra da je krivično delo Napad u smislu člana 187(1) KZK apsorbovano krivičnim delom Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u smislu člana 198(1) KZK. Stoga se u ovom delu usvajaju žalbe branilaca G.K., S.S., N.D. i I.R..

123. U vezi krivičnog dela Napad u smislu člana 187(2) KZK, Osnovni sud se poziva na definiciju opasnog oruđa iz člana 120(32) KZK i isti je zaključio da se vojne čizme, koje nose obučeni muškarci, mogu smatrati opasnim oruđem koje može izazvati ozbiljne telesne povrede. Pored toga, obrazloženje Presude Osnovnog suda je nepotpuno i nejasno u pogledu toga kako je okvalifikovano krivično delo Napad u smislu člana 187(2) KZK u odnosu na okrivljenog G.K. (*vidi* stranu 107 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).

124. Veće napominje da se Osnovni sud ponovo nije pozvao na izmenjene i dopunjene optužbe i da nije objasnio zašto je to proizašlo iz tih optužbi. Osnovni sud je dalje objasnio samo upotrebu vojnih čizmi kao opasnog oruđa. Obrazloženje presude u pogledu korišćenja drugog predmeta je nepotpuno i neubedljivo. Veće smatra da Osnovni sud nije dao dovoljno razloga koji ukazuju na to da se vojne čizme ili bilo koji drugi predmet mogu smatrati opasnim oruđem i deli mišljenje Apelacionog suda naglašeno u Rešenju PN 262/14 od 3. juna 2014. godine da u tužilaštvo optužnici ne spominje nikakvo oružje ili opasan predmet. Stoga nisu ispunjeni uslovi iz člana 187(2) KZK, jer nije dokazano da je napad izvršen oružjem, opasnim oruđem ili drugim predmetom podobnim da izazove telesnu povredu ili zdravstvenu smetnju. Stoga, usvaja se žalba branioca N.D. u ovom delu.

125. **Stoga, okrivljeni G.K., S.S., N.D., N.Z. i I.R. se oslobađaju za krivično delo Napad protivno članu 187(1) KZK, kao što je opisano u izreci ove presude.**

126. **Osim toga, G.K. se oslobađa za krivično delo Napad protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31. KZK (Tačka 3); Napad protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31. KZK (Tačka 18) i Napad protivno članu 187(2) KZK (Tačka 9), okrivljeni S.S. se oslobađa za krivično delo Napad protivno članu 187(2) KZK (Tačka 3) i okrivljeni N.D. se oslobađa za krivično delo Napad protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31 KZK (Tačka 18) kao što je opisano u izreci ove presude.**

j. Delo manjeg značaja

127. Odbrana N.D. tvrdi da, u suprotnosti sa izrekom pobijene presude, Osnovni sud u obrazloženju napominje da je B.M. identifikovao N.D. kao lice koje je pokušalo da udari

prিতvorenika u zgradi opštine. Odbrana N.D. dodaje da u spisu predmeta nema dokaza da je N.D. udario B.M.. Sam oštećeni je identifikovao N.D. kao policajca koji je pokušao da ga udari. Osim toga, izjava da je B.M. udaren u sudnici Suda za prekršaje nije potkrepljena bilo kojim drugim dokazima ili izjavom svedoka i ista je u suprotnosti sa njegovim drugim izjavama u kojima on uopšte nije identifikovao N.D..

128. Prema tome, pokušaj udaranja treba da se okvalifikuje kao delo manjeg značaja kao što je opisano u članu 11. KZK. Tokom predmetnih događaja, okrivljeni N.D. je delovao kao deo SOU. Ova jedinica je dužna da poštuje zakonske uslove propisane Zakonom br. 04/L-076 o Policiji. Shodno ovim zakonom, pripadnici policije, uključujući i SOU, ne bi trebali da krivično odgovaraju za dela manjeg značaja. Ova dela spadaju pod disciplinske prekršaje u smislu člana 11. i 12. Zakona o Policiji.

129. Osnovni sud je zaista potvrdio da je okrivljeni N.D. pokušao da udari B.M. u sudnici. Međutim, u obrazloženju na strani 95. Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini, Osnovni sud objašnjava da osim toga utvrđeno da je B.M., dok je sedeo na stolici, dobio brojne udarce. Ova radnja je pokrivena Tačkom 5. Na osnovu ove izjave, izjavi oštećenog D.V. i policijskog izvještaja, Osnovni sud je zaključio da je okrivljeni N.D. odgovoran za udaranje B.M. (*vidi* strane 95-96 Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini; strane 20. i 45. Zapisnika sa glavnog pretresa od 19. novembra 2014. godine). Stoga, Veće u potpunosti prihvata ovo obrazloženje i smatra da u ovom pogledu odbrana nije ukazala na bilo kakvu grešku pri utvrđivanju činjeničnog stanja.

130. Osnovni sud naznačuje da su dela koja je okrivljeni izvršio u suprotnosti sa njegovim službenim dužnostima iz člana 12. i 13. Zakona br. 04 / L-076 o Policiji, dela koja se ne mogu smatrati delom manjeg značaja u smislu člana 11. KZK (*vidi* stranu 99. Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini).

131. Veće napominje da se prilikom procene dela manjeg značaja trebaju uzeti u obzir sveukupne okolnosti slučaja. Član 11. KZK naznačava da će se dela smatrati kao dela manjeg značaja u slučaju kada je opasnost zanemarljiva zbog prirode i težine dela; odsustva ili nepostojanja planiranih posledica; okolnosti pod kojima je izvršeno delo; niskog stepena

krivične odgovornosti izvršioca; ili ličnih okolnosti izvršioca. U ovom slučaju, imamo 11 (jedanaest) okrivljenih i 10 (deset) oštećenih. Okrivljeni su bili na službenoj dužnosti za vreme izvršenja krivičnog dela. Krivično delo se odigralo u prostorijama pritvornog centra, službenim policijskim vozilima i u Sudu za prekršaje. Stoga, Veće deli mišljenje Osnovnog suda da zbog velikog broja okrivljenih i oštećenih, teške prirode krivičnog dela i činjenice da su okrivljeni bili na službenom zadatku je dovoljno da se zaključi da se dela okrivljenih ne mogu smatrati delom manjeg značaja. Prema tome, nisu ispunjeni uslovi iz člana 11. KZK. Iz tog razloga su odbijeni navodi branioca N.D. kao neosnovani.

k. Propust u ocenjivanju motiva

132. Odbrana S.S. i I.R. tvrde da Osnovni sud nije ocenio motiv krivičnih dela.
133. Suprotno izjavi odbrane, presuda Osnovnog suda je utvrdila da postoji sumnja da je do zlostavljanja došlo iz etničkih motiva (vidi stranu 101. Presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini). Međutim, Veće želi da naglasi da presuda Osnovnog suda nije sasvim jasna u svojim zaključcima da su okrivljeni izvršili navodno zlostavljanje iz etničkih motiva.
134. Veće podseća da su elementi krivičnih dela Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja u smislu člana 198(1) KZK i Pretnja, protivno članu 185(4) u vezi sa stavom 1. KZK ne previđaju potrebu da se utvrdi motiv okrivljenih. U tom smislu, pojam motiva ne treba da se ravnopravno tretira s pojmom namere. Namera znači svestan cilj ili svrha. Prema tome, osoba vrši krivično delo sa namerom kada je svestan cilj ili svrha tog čoveka da se uključi u delo koje zakon zabranjuje ili dođe do nezakonitog rezultata. Motiv, s druge strane, je razlog zbog koga osoba bira da se bavi kriminalnim radnjama. U slučajevima kada je namera element krivičnog dela, taj element mora da se dokaže van razumne sumnje. Motiv, međutim, nije element krivičnih dela za koja se terete. Stoga, ne postoji uslov da se dokaže motiv za izvršenje krivičnih/og dela za koja/e se terete. U slučaju da postoje dokazi o motivu, isti treba da se uzmu u obzir, na primer, prilikom utvrđivanja olakšavajućih i otežavajućih okolnosti.

135. U ovom predmetu, Osnovni sud je odbio dokaze u vezi navodnog motiva. Prema tome, Veće smatra da nema povrede od strane Osnovnog suda time što isti nije uzeo u obzir mogući motiv. Shodno tome, navodi branioca S.S. i I.R. su odbijeni kao neosnovani.

l. Prevazilaženje optužbi

136. Okrivljeni I.R. tvrdi da je Osnovni sud prevazišao delokrug optužbe izricanjem dopunske kazne. Presuda krši član 384(1)(1.10) ZKP, jer je Osnovni sud prevazišao delokrug optužbi izricanjem dopunske kazne. Ova kazna nije zatražena u optužnici.

137. Veće napominje da u skladu s članom 62(1) KZK, dopunska kazna može biti izrečena zajedno sa glavnom ili alternativnom kaznom. Formulacija ovog člana, a posebno upotreba reči „može“ pokazuje da Osnovni sud ima diskreciono pravo da odluči da li određene okolnosti slučaja opravdavaju izricanje dopunske kazne. Prema tome, Veće smatra da nije bilo potrebe da se ova vrsta kazne navede u optužnici. Navodi okrivljenog I.R. se odbijaju kao neosnovani.

m. Pogrešno računanje jedinstvene kazne

138. Okrivljeni I.R. tvrdi da je Osnovni sud prekršio član 384(1)(1.12) ZKP u vezi sa članom 370(5) ZKP i članom 80(2)(2.2) KZK. U skladu sa članom 80(2)(2.2) KZK, izrečena jedinstvena kazna ne može jednaka zbiru svih propisanih kazni. U slučaju I.R., Osnovni sud je izrekao kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci za svako krivično delo; dok jedinstvenu kaznu u trajanju od 1 (jedne) godine.

139. Okrivljeni I.R. je kažnjen sa 6 (šest) meseci zatvora uslovno, s rokom provere od 1 (jedne) godine u skladu sa članom 51(2) KZK, za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK i sa 6 (šest) meseci zatvora uslovno, s rokom provere od 1 (jedne) godine u skladu sa članom 51(2) KZK, za krivično delo Napad protivno članu 187(1) KZK. On je osuđen na jedinstvenu kaznu

zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine u skladu sa članom 51(2) KZK.

140. Veće napominje da u skladu sa članom 80(2)(2.2) KZK, jedinstvena kazna zatvora mora biti veća od svake pojedinačne kazne, ali jedinstvena kazna ne može biti jednaka zbiru svih propisanih kazni. Ovaj član jasno reguliše računanje kazne za krivična dela u sticanju i pretresno veće nema diskreciono pravo da izrekne kaznu koja je jednaka zbiru svih propisanih kazni. Stoga, Veće smatra da je računanje jedinstvene kazne u odnosu na okrivljenog I.R. obavljeno protivno odredbama člana 80(2)(2.2) KZK.

141. Izmena izrečene kazne okrivljenom I.R. biće predmet razmatranja u narednom poglavlju.

n. Utvrđivanje krivične sankcije

142. Odbrana G.K., S.A., N.D. i okrivljeni I.R. tvrde da je usled povrede krivičnog postupka i krivičnog zakona, kao i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja Osnovni sud pogrešno primenio krivičnu kaznu prema okrivljenom. Odbrana S.S. dodaje da je dopunska kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od 3 (tri) godine nepotrebna jer je ista rezultat povrede krivičnog zakona i svrha kazne bi sa lako postigla bez dodatne kazne.

143. Veće smatra da je Osnovni sud, osim povrede člana 80(2)(2.2) KZK, koja je detaljno opisana u stavovima 138-141 ove presude, ispravno utvrdio krivičnu sankciju za sve okrivljene. Osnovni sud je ispoštovao zakon i pravilno primenio načela u pogledu primene krivične sankcije. Osnovni sud je blagovremeno razmotrio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti.

144. Pored toga, Veće uzima u obzir preinačenje presude PKR 1098/13 Osnovnog suda u Prištini u pogledu oslobađajućeg dela koji je razmotren u stavovima 113-126 ove presude i povredu člana 80(2)(2.2) KZK, koja je detaljno opisana u stavovima 138-141, i smatra da će se preinačiti krivična sankcija koju je Osnovni sud izrekao.

145. Što se tiče određivanja krivične sankcije, Veće podseća na glavna načela propisana u članovima 41., 73., 74. i 80. KZK. Krivična sankcija se smatra kao posljednje sredstvo u cilju zaštite društvenih vrednosti i ne može intervenisati van onoga što se smatra kao strogo neophodnim. Sankcija ne sme biti veća od potrebe za sprovođenjem pravde i ne može biti nesrazmerna zaštiti društvenih vrednosti. Prema tome, prema ovom načelu minimalne intervencije, mora se pretpostaviti da će niža kazna predviđena zakonom biti dovoljna, adekvatna i referentna tačka za standardne situacije koje mogu obuhvatiti zakonskim inkriminirajućim odredbama. Krivična sankcija je vezana za svrhu obezbeđivanja individualne prevencije i rehabilitacije, obezbeđivanja opšte prevencije, izražavanje društvene osude za kršenja zaštićenih društvenih vrednosti i jačanje poštovanja zakona od strane društva.
146. Shodno članu 73. KZK, prilikom donošenja presude, sud mora uzeti u obzir svrhu kazne, sve okolnosti koje su relevantne za ublažavanje ili pogoršanje kazne, pogotovu, stepen krivične odgovornosti, motive za izvršenje krivičnog dela, stepen opasnosti po zaštićenu vrednost, okolnosti pod kojima je delo izvršeno, prethodno ponašanje izvršioca, lične prilike izvršioca i njegovo ponašanje nakon izvršenog krivičnog dela. Na kraju kazna će biti srazmerna težini krivičnog dela, ponašanju i životnim prilikama izvršioca.
147. Uopšte uzev, Apelacioni sud, pri razmatranju kazni, je ograničen činjeničnim stanjem koje je utvrdio Osnovni sud u presudi i procenom zakonskih propisa koji se odnose na određivanje kazne. Veće nije vezano za specifičnu težinu koju je Osnovni sud pridao svakoj otežavajućoj i olakšavajućoj okolnosti. Druge činjenice koje su zasnovane na pretpostavci a koje idu u prilog ili na štetu okrivljenih, ali koje nije utvrdio Osnovni sud, ne mogu se smatrati da određuju kaznu.
148. Veće je oslobodilo okrivljenog G.K. za krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK (Tačka 2); krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK (Tačka 8); krivično delo Napad, protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31. KZK (Tačka 3); krivično delo Napad, protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31. KZK (Tačka 18) i krivično delo Napad, protivno članu 187(2) KZK (Tačka 9).

149. S obzirom da je okrivljeni G.K. oslobođen od 5 (pet) tačaka, Veće smatra da izrečena kazna mora da se preispita. Veće uzima u obzir sledeće otežavajuće okolnosti: okrivljeni je izvršio krivično delo protiv nekoliko oštećenih lica koji su tada bili vezani lisicama, koristio nasilje, i u mnogome učestvovao u krivičnom delu. Osim toga, Veće uzima u obzir sledeće olakšavajuće okolnosti: okrivljeni nije prethodno osuđivan, ima dobar lični karakter, i tokom suđenja se ponašao uz dužno poštovanje. Dalje, Veće se slaže sa procenom Osnovnog suda da se službeni položaj okrivljenog za vreme izvršenja krivičnog dela ne treba smatrati kao otežavajuća okolnost, jer je to jedan od elemenata krivičnog dela Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja. Međutim, Veće se ne slaže sa Osnovnim sudom da bi se izricanjem dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, Veće uklanja dopunsku kaznu u odnosu na okrivljenog G.K..

150. Uzevši u obzir sve gore navedene okolnosti, okrivljeni G.K. se osuđuje, i to: Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK koje je izvršeno nad oštećenim M.J. (*Tačka 1*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK koje je izvršeno nad oštećenim I.P. (*Tačka 1*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK, koje je izvršeno kao produženo krivično delo nad oštećenim B.M. (*Tačke 5. i 13.*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK, koje je izvršeno nad oštećenim D.V. (*Tačka 17*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) meseci

uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. Za krivično delo Pretnja, protivno članu 185(4), u vezi sa stavom 1. KZK, a u vezi sa članom 31. KZK, koje je izvršeno nad oštećenim B.M. (*Tačka 7*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. U skladu sa članom 80. KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci uslovno, s rokom provere od 3 (tri) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo.

151. Veće je oslobodilo okrivljenog S.S. za krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK (*Tačka 2*), i za krivično delo Napad, protivno članu 187(2) KZK (*Tačka 3*).

152. S obzirom da je okrivljeni S.S. oslobođen od 2 (dve) tačke, Veće smatra da izrečena kazna mora da se preispita. Veće uzima u obzir sledeće otežavajuće okolnosti: okrivljeni je bio vođa tima i imao isključivu odgovornost da nadzire ostale okrivljene, izvršio krivično delo protiv nekoliko oštećenih lica koji su tada bili vezani liscama, koristio nasilje, i u mnogome učestvovao u krivičnom delu. Osim toga, Veće uzima u obzir sledeće olakšavajuće okolnosti: okrivljeni nije prethodno osuđivan, ima dobar lični karakter, i tokom suđenja se ponašao uz dužno poštovanje. Dalje, Veće se slaže sa procenom Osnovnog suda da se službeni položaj okrivljenog za vreme izvršenja krivičnog dela ne treba smatrati ka otežavajuća okolnost, jer je to jedan od elemenata krivičnog dela Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja. Međutim, Veće se ne slaže sa Osnovnim sudom da bi se izricanjem dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, Veće uklanja dopunsku kaznu u odnosu na okrivljenog S.S..

153. Uzevši u obzir sve gore navedene okolnosti, okrivljeni S.S. se osuđuje, i to: Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK, koje je izvršeno kao produženo krivično delo nad oštećenim B.M.1 (*Tačke 1. i 15.*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu

zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo; za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK, koje je izvršeno nad oštećenim I.P. (*Tačka I*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. U skladu sa članom 80. KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci uslovno, s rokom provere od 3 (tri) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo.

154. Osnovni sud je okrivljenog S.A. proglasio krivim za sledeće krivična dela: Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo i zabranu obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od 2 (dve) godine; i Pretnja, u saizvršilaštvu, protivno članu 185(4) KZK, u vezi sa članom 31. KZK i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo i istom je naloženo da se uzdrži od nošenja bilo kakvog oružja tokom perioda provere. Okrivljenom je takođe izrečena kazna zabrane obavljanja dužnosti u javnoj službi ili javnoj upravi u trajanju od 2 (dve) godine.

155. Veće smatra da je Osnovni sud ispravno primenio olakšavajuće i otežavajuće okolnosti u odnosu na okrivljenog S.A.; međutim, Veće se ne slaže da bi postavljanje dodatne obaveze tokom uslovne osude ili nametanje dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, uklanja se dopunska kazna i dodatne obaveze izrečene u skladu sa članovima 58 (2) i 59(1)(1.11) ZKP u odnosu na S.A..

156. Veće je oslobodilo okrivljenog N.D. za krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK, te i za krivično delo Napad, protivno članu 187(2) KZK u vezi sa članom 31. KZK (*Tačka 18*).
157. S obzirom da je okrivljeni N.D. oslobođen od 2 (dve) tačke, Veće smatra da izrečena kazna mora da se preispita. Veće uzima u obzir sledeće otežavajuće okolnosti: okrivljeni je izvršio krivično delo nad D.V. na veoma nasilan način, i tukao nekoga koji je već bio pretučen. Osim toga, Veće uzima u obzir sledeće olakšavajuće okolnosti: okrivljeni nije prethodno osuđivan, ima dobar lični karakter, i tokom suđenja se ponašao uz dužno poštovanje. Dalje, Veće se slaže sa procenom Osnovnog suda da se službeni položaj okrivljenog za vreme izvršenja krivičnog dela ne treba smatrati ka otežavajuća okolnost, jer je to jedan od elemenata krivičnog dela Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja. Međutim, Veće se ne slaže sa Osnovnim sudom da bi se izricanjem dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, Veće uklanja dopunsku kaznu u odnosu na okrivljenog N.D..
158. Uzevši u obzir sve gore navedene okolnosti, okrivljeni N.D. se osuđuje, i to: Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK, koje je izvršeno nad oštećenim B.M. (*Tačka 5*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo; i za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK u vezi sa članom 31. KZK, koje je izvršeno nad oštećenim D.V. (*Tačka 17*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo. U skladu sa članom 80. KZK, Apelacioni sud izriče jedinstvenu kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) meseci uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično.

159. Veće je oslobodilo N.Z. za krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK (*Tačka 2*).
160. S obzirom da je okrivljeni N.Z. oslobođen od 1 (jedne) tačke, Veće smatra da izrečena kazna mora da se preispita. Veće uzima u obzir kaznu koju je izrekao Osnovni sud po jedinoj preostaloj tački i smatra da je Osnovni sud ispravno procenio olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Međutim, Veće se ne slaže sa Osnovnim sudom da bi se izricanjem dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, Veće uklanja dopunsku kaznu u odnosu na okrivljenog N.Z..
161. Uzevši u obzir sve gore navedene okolnosti, okrivljeni N.Z. se osuđuje, i to: Za krivično delo Zlostavljanje prilikom obavljanja zvanične dužnosti ili javnog ovlašćenja, protivno članu 198(1) KZK, koje je izvršeno kao produženo krivično delo nad oštećenim I.P. (*Tačke I. i II.*), shodno članovima 41., 45., 74. i 198(1) KZK, okrivljeni se osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) meseci uslovno, s rokom provere od 2 (dve) godine, koja se u skladu sa članom 51(2) KZK neće izvršiti ukoliko okrivljeni tokom perioda provere ne učini novo krivično delo.
162. Veće je oslobodilo I.R. za krivično delo Napad, protivno članu 187(1) KZK (*Tačka 2*).
163. S obzirom da je okrivljeni I.R. oslobođen od 1 (jedne) tačke, Veće smatra da izrečena kazna mora da se preispita. Veće uzima u obzir kaznu koju je izrekao Osnovni sud po jedinoj preostaloj tački i smatra da je Osnovni sud ispravno procenio olakšavajuće i otežavajuće okolnosti. Međutim, Veće se ne slaže sa Osnovnim sudom da bi se izricanjem dopunske kazne pomoglo da se ostvari svrha krivične sankcije. Stoga, Veće uklanja dopunsku kaznu u odnosu na okrivljenog I.R..
164. Na osnovu gore izloženog, Apelacioni sud delimično usvaja žalbu odbrane i izriče blažije kazne.

Na osnovu izloženog odlučeno je kao u izrezi ove presude.

Obrazložena presuda u pismenoj formi je završena 10. jula 2017. godine.

Predsednik veća

Zapisničar

Vahid Halili
Sudija Apelacionog suda

Sandra Gudaityte
Pravnik EULEX-a

Članovi veća

Radostin Petrov
EULEX sudija

Fillim Skoro
Sudija Apelacionog suda